

מטריות / מאיר גולדברג

מטריות מקופלות יעברו מיד ליד
כמו מגינים למול החורף ולחורף לא איכפת
נעליים מכנסיים עקבים בשלוליות
מנגנת התזמורת של מוכר המטריות

הטיפות הראשונות עוד נופלות אחת אחת
אחריהן המבול שיגיע עוד מעט
ממטרים פזורי משמעת מכונים את היריעות
מנגנת התזמורת של מוכר המטריות

קח לך אחת פתח לך אחת
אל תישאר בלי כלום
כל אחד צריך לשמור משהו ליום גשום
קח לך אחת פתח לך אחת
אין מחסה ממול
כל כך הרבה רע כבר עשינו
שלבטח יהיה מבול

מטריות מקופלות יעברו מיד ליד
כמו מגינים למול החורף ולחורף לא איכפת
לעיניו של שר הגשם הפורץ בצחוק רועם
אנשים הולכים עם אוהל הנפתח מעליהם

נהגים קרועי עיניים גלגלי מכוניות
מנגנת התזמורת של מוכר המטריות
נעליים מכנסיים עקבים בשלוליות
מנגנת התזמורת של מוכר המטריות

עלון מס' 1488 – 2/12/16

משה אריאלי ז"ל

בן שרה ואברהם ליבוביץ' ז"ל

נולד : י"ד תמוז ה' תרצ"ג - 08/07/1933

עלה מקפריסין: חורף ה' תש"ו - 1946

נפטר : ד' חשוון ה' תשע"ו - 12/11/2016

ביום קיץ חמים במזרחה של רומניה, נולד בן לאברהם ושרה ליבוביץ', הם קראו לו מְרָסֶל=מְרָצֶל. מקץ ימים לא רבים היתה רומניה נתונה בתוך מערבולת מלחמת העולם השנייה. בתום המלחמה החלה באזור פעילות של תנועת הנוער החלוצית "דרור-הבונים" שעסקה באיסוף יתומים יהודים כדי להעלותם ארצה. אב המשפחה שהיה מעורב מאוד בענייני הקהילה, בקש מאותם פעילים, שבתמורה לעזרתו בשיקום הקהילה, יעזרו לו ויקחו גם את שני ילדיו כדי למקום בטוח, וכך הגיעו מרסל, שאח"כ נקרא משה, עם אחותו, לאנית מעפילים קטנה, אשר נתגלתה לצי הבריטי ונגררה על ידם לקפריסין. לאחר כמה חודשים הוברחו הילדים לארץ-ישראל ומשה בן ה-13 הופנה אל חברת נוער עולה בקבוץ אלונים. עם פרוץ מלחמת השחרור, נקראו חברי אלונים לעזרת משמר העמק, וכך קרה שהנערים הצעירים שרק החלו ללמוד עברית, החזיקו את ענפי המשק עד שובם של החברים מהמלחמה. בתחילת שנות החמישים מצליחים הוריו של משה לעלות למדינת ישראל, ומשה עוזב את חברת הנוער באלונים כדי לסייע בקליטתם של ההורים שיושבו בעכו. הוא עובד ביום ולומד בערבים, כדי להשלים את השכלתו התיכונית, ואז מגיע מועד גיוסו לצה"ל והוא משרת בחיל הקשר.

בצבא הוא מתאהב בנועה טָפֶר בת-קבוץ אשדות יעקב, וכעבור זמן מה מחליט משה שכאן הוא רוצה שיהיה ביתו. הם מתחתנים באביב 1956. עוד לפני שהתקבל משה לחברות, מזהה בו יהודה בן-פורת, שהיה אז מזכיר, תכונות טובות ומציע לו ללמוד בסמינר הוראה למדריכי חברות נוער ברמת-רחל. משה נענה בחיוב, ובעקבות לימודיו הוא מדריך בהצלחה רבה שתי חברות נוער. אחריהן שולח אותו הקיבוץ לקורס מזכירים ב"מדרשת רופין", ואז הוא מתמנה למזכיר באחת התקופות הקשות ביותר שעוברות על הקיבוץ שלנו- תקופת מלחמת ההתשה, שהחלה מיד

המשך בעמוד הבא

לאחר מלחמת ששת הימים. במהלך שנתיים וחצי אשדות מופגזת כמעט מדי יום, חברים נהרגים במיקושים והילדים עוברים לישון במקלטים. עתון "דָבָר" מזווח על ביקורה של ראש הממשלה גולדה מאיר בְּלִינְוִיַת הרמטכ"ל ואלוף פיקוד הצפון. במפגש שוטח המזכיר משה את בקשותיו, כדי לאפשר חיים קצת יותר נורמליים. משה מתנסח בבהירות, הוא מפוקס ויודע לשכנע. גולדה אומרת שתעשה כל שביכולתה כדי לעזור.

כאשר עיינתי בתיקו עב-הכרס של משה נדהמתי מכמות התפקידים והעבודה שעשה כאשר לעיתים שימש בו זמנית במספר רב של ועדות.

כאשר נבחר לריכוז ועדת מתאר, התעקש עם ועדת המינויים שבין חבריה יהיה דני פלג הצעיר, שזה עתה סיום קורס אדריכלי נוף. תוך כדי עשייה רצופה וממוקדת הוא מקים עם נועה משפחה, עם 3 בנים ובת זקונים, והוא מעורב בחינוכם. באותה תקופה מחפש מאיר זקצר חבר ותיק שיצטרף אליו בחיפוש אחרי מפעל שיתאים לעבודה עבור חברים שאינם יכולים עוד להמשיך לעבוד בשדה. בתום מסע חיפושים, הם מגיעים לביח"ר קטן לפלסטיק בבני-ברק, ששמו פָּרְקו-פְּלָסְט, ומחליטים שהוא מתאים וראוי.

משה מתחיל לאסוף את החברים שיהוו את צוות הטכנאים שילמד להפעיל ולתחזק את המכונות, וגם את החברים שישבו על-יד המכונות, יטפלו בתוצרת ויארזו אותה בתוך שקים. הוא מעביר את המפעל הקטן, שמקבל את השם 'לוג' מבני-ברק לאשדות, ומבסס אותו כענף מרכזי, אותו הוא מנהל 13 שנים ברציפות.

בעקבות הנסיון שרכש, מבקש התק"מ ממשה להיות בצוות שצריך למצוא מפעלי תעשייה לקיבוצים צעירים והוא מפנה את מלוא מרצו לתחום זה. תוך כדי תנועה נקרא משה לנהל את ביהח"ר 'פלסמור' בקיבוץ מורן ואחרי שהוא "מקים אותו מהקרשים" והופך אותו לריווחי, מבקשת ממנו אשדות לחזור הביתה כאחראי על פרויקטים של בניה. משה בונה וסולל מחדש את הכביש מ"לוג" ועד האקונומיה, כולל אזור החניה, הוא מקים את הלולים ברמת-יששכר, מקים יחידות דוור למשפחות צעירות ולמשפחות דור הביניים ועוד.

בקיץ 1996 חוגגים בנגריה הישנה הכנסת מכונות חדשות שיהפכו אותה לנגריה מודרנית שתעשה משקופים לדירות החדשות. ההשקעה מחזירה את עצמה במהירות, ולמשה יש אליה יחס מיוחד למקום בגלל שבעבר עבד בנגרות ואפילו הגיעו לירדן עם עבודה שנעשתה כאן בבית.

בשלהי שנות התשעים לוחצת עליו המזכירות לקבל על עצמו את הטיפול בפרויקט "קרקות אשדות"- נושא שהוא בעל משמעויות מרחיקות לכת לעתיד הישוב, ואת זה הוא עושה במקביל לחברותו בוועדת הכספים, הנהלת 'לוג' וצוות הפנסיה, שהן ועדות פעילות, שגוזלות משאבי זמן ולימוד.

בעיתון מעריב מדצמבר 1969 כותב העיתונאי דב גולדשטיין, על ביקורו של הבמאי היהודי-צרפתי קלוד ללוש באשדות יעקב אחוד. קלוד ההמום מרסיסי הפגזים

סוף בעמוד הבא

ותוצאותיהם מקבל הסבר שיזהו הבית שלנו. משה מסביר שהוא נעקר וטולטל באירופה ללא בית, וכאשר התאהב בבת אשדות יעקב, הפך הקיבוץ לבית הראשון בחייו.

ובנימה אישית שלי: במסגרת עבודתי בארכיון, רציתי מאוד לראיין את משה, אך הוא סרב. "על העבר איני רוצה לדבר", אמר, "אני נולדתי מחדש כאן כשהגעתי לארץ". יום אחד נחרדתי כשראיתי אותו רוכב על אופניו על כביש 90 העמוס במשאיות, והוא משיב שאין מה לדאוג כי יש לו שתי מראות בצידי האופניים ואני מאוד ערני ודרוץ בגלל שאני מדווש על הכביש. שבוע לפני מותו עוד הספיק לעשות את "הקפת הכנרת" באופניו, במסגרת השמירה על הבריאות.

אז עכשיו אני בטוחה שיש אלוהים, שראה כמה מוישליה עובד וטורח ורוצה שרק יהיה יותר טוב לאשדות, וכמה היה לו קשה לראות את אחותו מתייסרת לפני מותה, אז הוא סידר לו בפרוטקציה, שמלאך המוות יתגנב אליו בין שישי לשבת, וכך נלקח למרומים כשהוא צלול, חסון, בריא ושבע מעשים.

ואתם, בניו, גיא, רן, זוהר ובת הזקונים שרית, עם כל ילדיכם, נכדיהם של סבא משה וסבתא נועה - נשמו עמוק, קחו הרבה אויר לריאות. ואתם בהחלט יכולים לנפח את החזה בגאווה על כזה אבא וסבא.

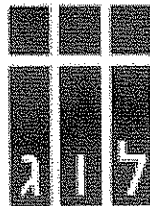
וכל יתר דברי ימיו שאינם כתובים בספר דברי ימי אשדות יעקב אולי יכתבו על-ידיכם - ילדיו האוהבים.

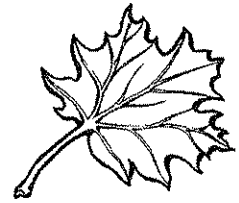
אנחנו נזכור אותך משה כל עוד זכרוננו עמנו.

שתהא נשמתך משה, צרורה בצרור החיים.

בהמון הערכה לכל מעשיך. ובשם כל קבוץ אשדות יעקב:

עמליה דיין בת-ארי

משה, משה

מוישלה זו מעט ממרכז העשייה והיה כאילו יותר שקט, יותר בצד, אפילו בשולחן שומעיו בארוחת הצהריים בחדר האוכל.

הפרידה של מוישלה מחייו התחילה, כנראה, כשיצא לפנסיה מלאה. פתאום יש המון אויר פנוי בסביבה וזה משכר וגם קצת משקר.

מוישלה, נפגשתי איתך ביום שישי האחרון ב- 11:00 בבוקר בגשר, אירוע לעדנה סולודר. אמרת לי: "אגיע הערב למועדון הזמר, רק בשביל שייקה, להיפרד ממנו, הבנתי שהוא מאד חולה"

אמרתי לך: "ומה איתך"

ענית: "אותך אני רואה עכשיו"

אז זהו – בערב כבר לא הגעת. נועה אמרה שחזרת והלכת לנוח- ונחת ונחת כל כך הרבה שכבר לא היה כח לקום ולהתחיל מהתחלה.

אתה וודאי יודע שגם העצים מתים זקופים – גם באשדות.

גם אתה נפרדת זקוף וחזק. "כמו חצב להתבצר במעבה האדמה" (נעמי שמר) כך אתה מתבצר עכשיו באדמת אשדות.

וכל בניך ובתך, נכדיך ונכדותיך, ונועה בעיקר, – אחרי הרבה שנים- יזכרוך כבעל, כאבא, כסבא רב פעלים ומעשים שהלך לנוח – ולא חזר

משה משה" ואין עונה.

עונה בהיפוך אותיות זה נועה

נועה נשארתי איתנו

שרהלה שרון

בין שישי לשבת י' בחשוון .... נשימה אחרונה ועכשיו י"ב חשוון, בין השמשות (דמדומי ערב) – בית הקברות

"משה! משה!" ואין עונה...

כך סיפרה נועה (תיבדל לחיים נוחים) בבוקר שבת, בשעה מוקדמת.

מוישלה אריאלי נפרד מחייו, נפרד מכל מה שאהב: מהמשפחה, מהקיבוץ, מהאופניים, ומכל מה שהיה כל הזמן – מרכז חייו

"כמו חצב" להיפרד... זקוף, חזק, בלי תרופות, בלי כדורים – רק עשייה מוצקה ומתמידה במרכז הממסד ולצידו. פעילות איתנה ומתמשכת.

היה מספר בקולו הרם והנישא עם הריש המתגלגלת במדרון בצהרריים, בחדר האוכל – על ההחלטות והיישומים – וכל מאזיניו – שותים בצמא את הסבריו על מה הוחלט, איך יהיה, ומה יבוא ביום שאחרי.

משתתף באספות הכלליות בישיבות המזכירות, ועדת תכנון, ועדת שיוך, ועדת צמיחה – חוזר הביתה ויודע שהוא שייך לכאן- לקיבוץ.

נשוי 60 שנה לנועה עם ארבעה ילדים: גיא, רן, זוהר, שרית ופתאום גם נכדים והוא מרכיב אותם על האופניים לכיוון הכל בו והפנים שלו פתאום, יותר רכות, יותר נינוחות, מלאות נחת ואושר.

מטייל בארץ ובעולם עם נועה, יש חברים טובים מחוץ לקיבוץ ושכנות יפה עם רינה פלג.

ופתאום נדמה לי שסיפור הדור הקודם, הוותיק – מתחיל לחזור על עצמו, כי אני נזכרת בידידות האלמנות: רבקה ענבי, צילה גלעד ובלה זקצר ועכשיו האלמנות: מירלה דוד, רינה פלג ו...נועה אריאלי.

לאבא מזור-ר-ר-ריק

יש לי אבא הכי הכי בעולם

זור-ר-ר-ריק, קראת לי זור-ר-ר-ריק
האופן שבו היית קורא לי זור-ר-ר-ריק, ריק,
מגלם בתוכו את כל מה שהיית עבורי: חם,
מלא עוצמה, אוהב, מפחיד, הכול.

מרגע שראיתי אתמול בבוקר שיחה שלא
נענתה מרן, ועד שחזרתי אליו, עברו לי בראש
כמה זוועות. המוות ששלך לא היה בניחה.

בשיחתנו ביום רביעי האחרון סיפרת לי על
הקפת הכנרת שעשית בשבת...

אבא, הלכת מאתנו ואתה בן 83, ובכל זאת
אנחנו מופתעים והמומים. היית באמצע
החיים – בכושר, לומד, מלא אנרגיות, נוהג
לתל-אביב ובחזרה, לא מוותר על אף עימות,
על שום קרב.

בכל שיחה והזדמנות. היית באמצע החיים.

גדלתי להיותך מנהל מפעל, תעשיין, לחוץ,
עסוק ומצליח.

דמעתי אתמול כששרה הראל סיפרה על
הדאגה שלך כלפיה. איך דאגת למעבר לדירה
שלה בקיבוץ, ועל הביקורים שביקרת אותה
כשישבה ליד רחמים ב'הדסה'. איך הגעת
אליה עם זר של פרחים. לשמוע את החברה
מהכשרת הנוער מספרים בהתרגשות ממרתק
חמישים שנה איך דאגת להם וכמה אהבת
אותם. והם אותך.

את הדברים האלה עשית בצנעה ובשקט.

אבא, הלכת מאיתנו כמו שהיית בחייך, גאה
וזקוף, בריא, צלול, בכושר. הלכת לישון ולא
קמת.

אבא אהבתי אותך חם אוהב וחכם, חזק
ומפחיד, אהבתי אותך
כשקראת לי זור-ר-ר-ריק.

זוהר (הבן)

הכי חזק. הכי דעתן.

הכי יודע הכול, הכי מגיע בזמן.

הכי אומר את דעתו על כל דבר

וביחד עם זאת הכי מתחשב.

כשצריך אותו. עולה על האוטו וישר הכי
מתייצב.

הכי גאה בי בעולם! יותר מכולם.

הכי אוהב לחם, ובכלל לאכול...

הכי סקרן ותמיד יודע מה לשאול.

הכי עקשן,

הכי כעסן,

הכי רברבן,

בכי סנטימנטלי, רומנטי, שרמנטי... מהסוג
הישן.

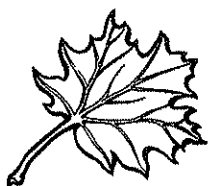
אי של יציבות במציאות של מים סוערים

סבא הכי טוב לנכדים

הכי הלך לישון ולא קם....

אבא שלי אוהבת אותך הכי בעולם!

שרית (הבת)

שלום מויש'לה

השתנת לטובה מאז שדריה וגוני נכנסו לחייכם. נעשית רך ומקשיב יותר. הבנת שזו הפעם האחרונה שרוכבים עליך.

כאבת מאוד את מה שקורה במדינה האהובה שלנו.

בויכוח האחרון על הצטרפות מפלגת העבודה לממשלה ויתרתי לך... רצית להאמין שיש במחנה שלנו אנשים שיביאו שינוי לטובה בקרוב, כך אמרת.

נשארתי קצת לבד.

אנחנו דומים, אמרת. נסי לשמור על קשר יש לנו משפחה כל-כך קטנה.

קשה לי להפרד דוד מויש'לה.

אני זקוקה לעוד כמה חיבוקים גדולים.

אתה רכבת על אופניים, לא בלעת תרופות והרופא אמר שהבדיקות שלך כמו של איש צעיר.

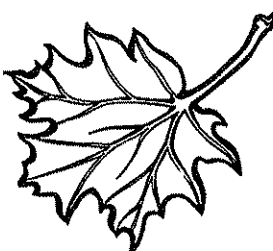
אני יודעת שאמשיך לחשוב עליך המון.

אנסה לשמור על נועה,

הרי אין לי דודה נוספת.

קצת מוקדם מדי, דוד שלי אהוב.

בלחה גפן-דולב (בת-אחות)

אהבתי אותך ואני יודעת שאתה אהבת אותי. היית המצפן שלי. הכרנו מזמן.

זכרונות הילדות הראשונים שלי קשורים בך. אופנוע מרעיש בעכו, אתה ונועה. מיכל נפט גדול היורד מגייפ מאובק. המון חושך. מבצע קדש בקרית חיים. אני יושבת על שורת אבנים בכניסה לחצר הבית. אבא בעבודה. אימא מתנדבת. אני מחכה.

רוֹאָה, כבר אז ידעתי שאתה תבוא לשמור עלי.

הכרתי את הַזְקִי בגעתון. נפגשנו בבית קפה תל-אביבי. אני ואתה. בְּקֶשֶׁתְּךָ שלא אנסה לשנות אותנו.

את יודעת אמר:

אתה ואני אוהבים לדבר, לקבוע להחליט, קצת לשלוט.

בשנים האחרונות התקרבנו מאוד שעות ישבנו יחד.

גלשת לְסִפּוּרֵי בית רחוקים כדי למצוא שם תשובות לנתק שקיים במשפחה שלנו. הסברת לי שבחיים קנאה ואכזבה משולבים באהבה.

אני יודעת כמה נפגעת אחרי לכתם של סבתא וסבא שלי- הורֵיךְ.

לא אחת בקשת אותי לנסות לא להבין למה מתנתקים?

לא בטוח, אמרת, שהצד השני כואב כמו שלך כואב. אני יודעת שלך היה מאוד איכפת. עקבת אחרי הצלחות ארבעת ילדי.

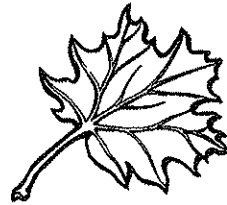
עודדת אותנו על כל מאמץ,

שמחת שאנחנו יכולים לתת זמן ואהבה. לימדת אותי שהנכדות שוות הכול.

מפגש עם הנכדים, אמרת, משכיח את כל כאבי הלב.

מוישליה

'עלומים' נפרדת

משה, מוישליה,

סתיו 1958

ככה, באמצע החיים, מתים זקופים!!!
אימצת אותי (יחד עם נעה) בגיל 17, בגרעין
לאשדות, וכבר אז שמעתי, הקשבת
לאמונתך בדרכו של הקיבוץ ובאחריות
המשותפת שלנו לממש את היחוד שלו,
גם אם ביטוייו משתנה מעת לעת.
שבילים, מדרכות, עצים, ספסלים, בתים,
מבני תעשייה, חייבים לך את קיומם כפי
שהוא.

אבל, יותר חשוב - נגעת באנשים. אני עומד
כאן ומודה לך בשמם של האנשים - חניכך
בחברת הנוער, אנשי התעשייה שאיתך הקימו
את לוג, אני מודה לך בשמם של החברים
הרבים שדאגת לאיכות חייהם בכל השנים
האלה בהם היית מעורב בעשייה ציבורית
רחבת היקף.
עשית את כל מה שעשית באמונה גדולה,
מדבקות, בעתידו של הבית הקיבוצי. היית
שותף בכיר בתפיסה זו.
עשית את הכל ביסודיות רבה, באחריות
ובמסירות.

מוישליה, כמוזכיר וכמנהל קהילה חוויתי
אותך כחבר במועצת הקהילה ובוועד הנהלת
נוף אשדות, השמעת את עמדותיך בסוגיות
השונות. תמיד ברהיטות, תמיד בהרחבה
ובעומק. עתים תוך השתחררות מהעבר
וההווה וחלום קדימה.
היית מוכן לעמוס על שכמך כל משימה
שהתבקשת לשאת. היית שותף בדיונים
רבים, עמדתך המשמעותית השפיעה רבות
על הוויית אשדות.

מוישליה, מודה לך ולנעה, לגיא, רן, זהר
ושרית על תחושה של משפחתיות קיבוצית
שנתת לי, לשרהליה ולילדי בצעירותם.
משהו מהסבאות שלך ידעו גם הם.
גם אם היו חילוקי דעות בינינו לא אחת,
ידעתי שכל עוד אתה בשטח אני מוגן. שאתה
שומר עליי. זו תחושה שתחסר לי עם לכתך.

בשם אשדות. דורון.

חבורת בני נוער עוברת לראשונה בשערי
אשדות יעקב.
מול עולם חדש, לא מוכר, עמדנו כתוהים
לקראת עתיד חדש.
ופתאום - אתה!
תמיר וזקוף-קומה, עשיר שפה, מאציל על
סביבותנו את אותו הבטחון לו כל-כך
נוקקנו.
וכך, כמו ביום הראשון ההוא - משך כ-4
שנים:

אנחנו ואתה - ובעיקר: אתה שאיתנו!
עם השנים כשנפרדו הדרכים - לא היתה אף
פעם פרידה!

ובשנים האחרונות, התהדק מאד הקשר
וחוויות חדשות נוספו - אתה, מוישליה - לא
החמצת שום מפגש.

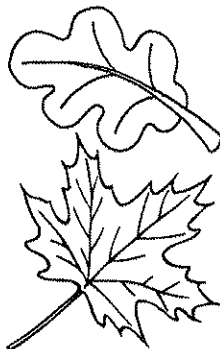
כאשר שיחזרנו לאחרונה טיולים של פעם,
הגעת עם נועה, לקחת חלק, התרגשת! אם
יורשה לי - אף חשנו איך החזה שלך נימלא
בגאווה!

שכן, שתלת עצים - נהנית מפריים!
לאחרונה, כאשר הידלדלו שורותינו, גם
בשעות העצב לא נפקד מקומך. במעמדים
האלה התייצבת - ובמיטב כישרוןך הלשוני
ספדת לחניכך.

מוישליה יקר, מורה לדרך ארוכה, משפיע
ונוכח, אהוב ומוערך!
היום אנחנו פה כדי להוקיר תודה ולהצדיע.

נזכור,
תמיד נזכור ובאהבה,

חברת הנוער 'עלומים'

פתיח

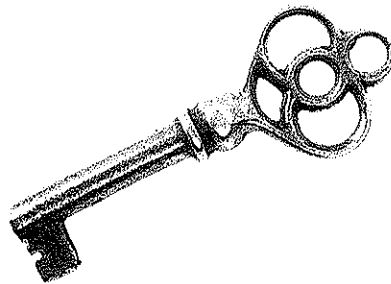
אהבתי את הפירסום הבולט שנתן ראש המועצה גרינבאום יחד עם רענן סרי מנהל אגף שפ"ע לנושא מיחזור פסולת, נושא שעדיין לא הופנם כהלכה בעמק הירדן. "אנו מבקשים להביא לתשומת לבכם", כותבים השניים, "שעל כל טון פסולת המוטמנת באדמה מחויבת המועצה בהיטל הטמנה, שהינו בעצם קנס מטעם המדינה, וזאת, מעבר לעלויות מערך האיסוף השוטף. המשמעות של הדברים ברורה: פחות מיחזור שווה פחות לחינוך, לתרבות ולכל היתר".

ואיפה אשדות בסיפור? עדיין נראים בשולינו מצבורים מדאיגים של יריעות פלסטיק, צינורות פוליאתיילן לסוגיהם, רשתות צל לבנות שתם תפקידן, ועוד מיני פסולת שבנוהל מסודר, היו צריכות להתפנות (חינם אין כסף!!) למפעל המיחזור בבית שאן ושם להפוך מחדש לחומרי גלם. מה שנחוץ כדי להפנים זאת, הוא בראש וראשונה יצירת מודעות, ולכן על פי אותו היגיון לפיו הקמנו ועדה לתרבות חיים או צוות לנושא ספורט, יש להקים "צוות איכות סביבה" ויפה שעה קודם.

בימים האחרונים התבשרנו על אקזיט מדהים שעשה קיבוץ דגניה ב' השיתופי, שעה שמכר את מפעל הסילקון שלו בסכום דמיוני של 220 מיליון דולר, מה שעשוי להפוך כל בית אב שם לעשיר עד מאד. זה מזכיר לי סיפור מלפני שני עשורים, אז התפארו בדגניה א' שאת הסחורה ממפעלם המצליח 'טולגלי' הם מוכרים בפרייבט ואילו הכסף מביאים במשאית, בעוד מרססי דגניה ב' מוכר את הסחורה במשאית ואילו את הכסף מביא בפרייבט. איך שגלגל מסתובב...

אחד בדצמבר והחורף כבר כאן, ובגדול. מי חשב כך לפני שבוע??

שבת שלום!
אבנרון

ממנהל הקהילה

הפורומים הינו להגדיר ולבנות את הטקסים המבטאים את ערכינו היהודיים בקהילה ובמערכת החינוך.

בימים אלה מתחילה את תפקידה כמנהלת 'אשדוטף' ורד כהן, חברת שלוחות. לורד ניסיון חינוכי רב. ורד תיכנס לעבודתה בתפיפה עם דנה. נאחל לה הצלחה בתפקידה החדש. ורד תוביל יחד עם טלי ראוף היועצת החינוכית את המערכת לדיון בנושא הדיאלוג בין המערכת להורים.

המכרז להשלמת התשתיות יצא לדרך.
ב28/11/16 התקיים סיור הקבלנים שנענו לאתגר השלמת התשתיות באחריות מאורי מנהל אגף הפיתוח במועצה האזורית. מאמצינו נשאו סוף סוף פרי. במהלך דצמבר יוכרז הזוכה במכרז. העבודה תתבצע במהלך 3 חודשים. סוף סוף.

שבת שלום,

דורון

לילה / לאה גולדברג

אנא מלא כאכפ"מ.

ר"ח דא"מ דאכפ"מ.

אוק.

אוק פ"מ.

פועל אכפ"מ.

הנה פלא"ק קרפ"מ.

הרצ"דו ריב"א רבי"מ.

אוק.

אוק פ"מ.

פועל אכפ"מ.

סוף סוף נפתחו ארובות השמיים. לאחר ימים רבים של יובש (שגרר בעקבותיו (עתיים בעזרת מציתים זדוניים) גל של שריפות. ואצלנו הביא היובש למראה הצהוב של מדשאותינו. בקיבוץ החלטנו על הפסקת השקיה (מטעמי חסרון כיס).

נקווה ששוב יוריק הכל עם בוא הגשם.

נטענו בוסתן שהשקייתו מעטה. ירוק המדשאה יוחלף בירוק פארות העצים.

כחלק מהתב"ע הקיבוצי בנינו מגרש חנייה בשכונת הפרחים היכול לאכלס 16 מכוניות (כאן המרנו דשא באספלט). עוד נשתול שיחים סביבו.

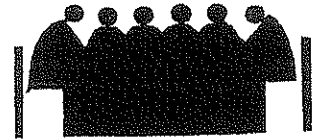
זוכרים את פנסי הרחוב שלנו, אלה שקורסים אט אט עקב התבלות החומר. אז לשמחתנו, סוף סוף, במסגרת תכנית התשתיות הרב שנתית שלנו (הקיבוץ), אנו זוכים לפנסים חדשים שתאורתם זולה יותר.

החינוך על סדר יומנו בגדול. דברים יפים מתנהלים בחינוך החברתי בניהולו של **אמנון אביגדור**, דברים יפים מתרחשים תחת השרביט המנצח בעדינות רבה של **דנה פרישקולניק**.

ובנוסף - אנו מתחילים ב6/12 בסדרה של מפגשים שתפקידם לגבש, יחד, 2 קהילות המקיימות מערכת חינוך משותפת את המענה הפדגוגי הנכון לעת זו. אנו קוראים לכך "2020", אך למעשה אנו כבר בפתחם של הימים הללו. ימים שלך ריבוי חניכים, של צפיות סותרות. בימים אלה יצא קול קורא להורים להירתם לסדרת המפגשים הללו. החינוך החברתי חייב, אם חפץ חיים הוא והוא חפץ, להשיב על שאלת ההצטרפות של החניכים, על שאלת יעודו של הארגון, על המבנים הארגוניים והנובע מהן כך שבסופו של דבר הוא ייתן **תשובה לחניך המחליט להצטרף, לקבל שירות של התחנכות.**

ועוד פתחנו בתהליך של "כזה ראה וחדש" שהוא תהליך הבנוי ממפגשים של כלל המדריכים בחינוך החברתי ושל צוות היגוי דו-קהילתי (כולל הורים). תפקידם של שני

מפרוטוקול מועצת קהילה

<p>שימושים:</p> <ul style="list-style-type: none"> • עסקי קהילה- בשנים אלה עבר מהפסד לרווח. • חינוך- ל 2017 תקצוב 60 אש"ח (מעבר ל-20 אש"ח מקסימום שהוחלט שהקיבוץ יממן) הסיבה: פיצויים משנים קודמות (במקרה של סיומי עבודה) ובשל תחזוקת בתים ע"ח הבעלים. • השקעות בקהילה- ירדו ב2017 ל 300 אש"ח, המינימום האפשרי עפ"י התכנית הרב שנתית מלמעלה ממיליון ש"ח בכל אחת משלוש השנים האחרונות. יש לתת את הדעת על כך שאין מספיק כסף בהשקעות. • ערבות הדדית נסקר סעיף זה בתקציב. <p>5. שונות:</p> <p><u>בעקבות האסיפה בנושא קווים מנחים</u></p> <p><u>אמירות:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • היה חשוב לשמוע שמנסים לשמר את אופיו הקיבוצי של הקיבוץ שלנו. • נעשתה עבודה רצינית של האדריכלים וצוות התכנון. <p><u>סיור ועדים</u></p> <p><u>אמירות:</u></p> <p>הסיור נערך בקיבוץ יפעת ועין דור. בשני הקיבוצים יש זהות ועדים של הועד המקומי והנהלת האגודה. הסיור היה חשוב גם כדי לראות כיצד לוקחים מוקדי סכסוך כגון הבריקה ופותרים אותם.</p> <p>רשמה: אתי. ערך: דורון.</p>	<p><u>מפרוטוקול 27/16 מתאריך 9/11/16</u></p> <p>1. אישור פרוטוקול 26/16 מאושר</p> <p>2. יעדי קהילה 2017</p> <p>יעדים אלו הם עקרונות מנחים לעבודת המזכירות במשך השנה. הוחלט – מאושר.</p> <p>3. דירת משפחת חברים</p> <p>במועצת קהילה 25.15 הוחלט שניתן לשפץ דו דויר בשכונה המערבית כדי להוריד חברים לקומה ראשונה במימון ביניים של הקיבוץ. נשלח מכתב לכל המשפחות מעל גיל 60 הגרות בקומה שניה. פנו שתי משפחות ורק משפחה אחת המשיכה בתהליך. באחריות המזכיר גובש הסכם והמשפחה חתמה עליו. המשפחה קיבלה הלוואה לשיפוץ דו-דויר בשכונה המערבית שתשוויד למשפחה. הדירה בקומה השנייה תשמש לצורך בטוחה להחזר ההלוואה.</p> <p>הוחלט – מזכירות פעילה תביא פתרון שיאפשר שימוש בדירת הקומה השנייה לחברים.</p> <p>4. תכנית קהילה 2017 – קריאה ראשונה (מוזמנת ענת לוזון)</p> <p>המטרה: קריאת מקרו של התקציב, עיון במקורות ובשימושי הערבות הדדית.</p> <p>מקורות:</p> <ul style="list-style-type: none"> • יש ירידה במקורות לשימוש הקהילה של 2.8 מיליון ₪ משנת 2014. • קיימות אי ודאויות לגבי המקורות ב2017
---	--

במועצת הקהילה - סוף

מפרוטוקול מועצת קהילה 29/16 מתאריך
22/11/16

אישור פרוטוקול 28/16

מאושר

תכנית עבודה 2017 ארכיון (בהשתתפות
שאול ינאי)

החומר הנמצא בארכיון בעל ערך אדיר ונמצא בסכנה בשל מצב המבנה. הארכיון בנוי משני חלקים האחד המבנה הקלאסי והשני תוספת מאוחרת דרומית שבה יש נזילת מים וסכנת חשמל. המרפסת בחוף נוטה ליפול.

אמירות:

- יש לשמור על המבנה הבנוי בסגנון ייחודי.
  - יש להעביר את הארכיון לספרייה, תוך שמירה על המבנה המקורי, כדי להגן על החומר.
  - שגיאה להפריד בין הארכיון למבנה.
- הוחלט: יוקם צוות – נועם שוחט, אלון אורבך, יוסי ב.פ. להמליץ על דרך פעולה. יובא קונסטרוקטור לבדיקת הבנה.

תקציב 2017 – דיון המשך – קריאה
שנייה - (השתתפות ענת לוזון)

נסקר מקור השכרת הדירות.

נסקרו השימושים השונים בעסקי קהילה, שירותי קהילה, ניהול.

רשמה: אתי. ערך: דורון.

מפרוטוקול מועצת קהילה 28/16 מתאריך
16.11.16

1. אישור פרוטוקול 27/16
מאושר.

2. הסדר בניה עצמית בשכונות החדשות
(בהשתתפות עו"ד רותם ליכטנשטיין).
ההסדר המוצע נדון בצוות מימוש בנייה.

ההסדר בא להגדיר את כל הנהלים של הבניה, וכן לתת פתרון ליצירת קבוצה של בונים פוטנציאליים חברי קיבוץ משכבר וחברי קיבוץ שיתקבלו בעתיד.

ההסדר משלים את תקנון הקליטה ולא בא במקומו.

הערות:

- יש לרשום מינימום נרשמים לתחילת הפרויקט.
  - יש להוסיף - עדיפות לחברים וותיקים לכניסה לפרויקט.
  - סעיף 7- החלטה על המגרשים תהיה בערב אחד. לפני ההגדרה ידעו המועמדים באיזה מגרשים מדובר.
  - המגרשים יהיו מרוכזים באזור אחד כדי שהשכונה לא תהפוך לאזור בנייה במשך שנים.
  - הצעה: לקבוע הגרלה מדורגת למגרשים, קודם החברים הוותיקים ואחר כך החדשים. תשובה: הצוות החליט שלא לעשות זאת.
  - הקבלה לחברות מותנית בכך שלא ייווצר מצב שבני הזוג יחליטו שלא לבנות או שהבניה תיפסק מסיבה כלשהיא, כך שיהיו חברים ללא דירה.
- הוחלט – מאושר. יובא לאישור האסיפה.

רשמה: אתי
ערך: דורון

מפרוטוקול ועד הנהלה 'נוף אשדות'

22/11/16

1. אישור פרוטוקול 7/16

מאושר.

2. שונות (בעקבות פרוטוקול)

- מגרשים ריקים בהרחבה- ניב, רונית ודורון נפגשו עם המשפחות שעדיין לא התחילו בניה. משפחות: בקיש, בריל, רוסו, זאבי, שני, יתחילו בניה בשנת 2017
- אופניים חשמליים - נערכה פגישה עם אמנון אביגדור למימוש שיח אור ירוק במערכת החינוך, בנוסף הוחלט שישלחו מכתבים להורי הילדים בעלי אופניים חשמליים בקהילה ע"י אמנון ג. וישראל ב.
- כמוחלט, ישראל יפנה לשוטר הקהילתי לביצוע אכיפה בנושא.
- מכרז תשתיות – במהלך החודש הקרוב יפורסם הקבלן הזוכה.

3. סיור לימודי

סיור שהתקיים לשלושת הוועדים- ועד הנהלה נוף אשדות, מועצת קהילה, ועד מקומי, בקיבוצים יפעת ועין דור, בו נפגשנו עם נציגי הוועדים השונים.

אמירות - מה למדנו:

- הסיור היה חשוב, ראינו שאנו לא כל כך גרועים, הבעיות דומות בקיבוצים.
- ניתן לנהל תרבות באופן התנדבותי. לא כל דבר צריך להיות בתשלום.
- התרחקנו מנושא ההתנדבות. צריך לחזק את נושא ההתנדבות.
- צריך מישחו שיארגן את ההתנדבות. התנדבות זו שאלה של חינוך ותרבות.
- כל התושבים צריכים להיות בסטטוס דומה, יביא לאינטגרציה.
- חייבת להיות הידברות (מה שלא קיים היום בכל הפורומים ובחלק מהציבור)
- חייבת להיות הנהלה אחידה.

● ייתכן להיות שנכון לפצל את תפקיד מנהל הקהילה מתפקיד המזכיר ולו לצורך הנראות והרחבת האמון.

● בקיבוץ יפעת ועין דור החינוך מתוקצב ב- רבע מליון ₪. פי 2 ממה שמתוקצב אצלנו. החברים צריכים לשים כסף על החינוך, חייבים לעשות זאת כבר בשנת 2017.

● אסור לוותר על הבריכה, בעין דור סגרו אותה ועכשיו הם נלחמים לפתוח אותה מחדש.

● מיסי הקהילה נמוכים ביחס לרצונותינו.

● אנשים באו לחיות באגודה קהילתית, ביחד כקהילה. חובה שיהיה מנהל קהילה שלא חייב להיות מזכיר הקיבוץ, הקהילה צריכה לתת שירותי תרבות חיים, תרבות, תקשורת, חינוך, רווחה, ארכיון, ספרייה, נופש וספורט. וכמובן שירותים מוניציפאליים. כך נהייה ישוב אחד. זה מחייב העלאת מיסים.

4. עדכון - טיפול בנושאים בוערים.

מצורף בדף נפרד שיישלח לחברי "נוף אשדות".

5. תקציב 2017

אמירות:

- יש להעלות את תקצוב החינוך.
- יש להעלות את האגרה ל- 150 ₪
- אי אפשר להעלות מיסים מבלי לטפל בנושאים הניהוליים שהועלו.

רשם: דקל ערוסי.

ערך: דורון רוזנבלום.

אישר: ניב ליש.

תשובות לשאלות שהועלו בפני ועד ההנהלה 'נוף אשדות'

<p>באמצעות אופניים חשמליים, רכיבה מתחת לגיל המותר עפ"י החוק- גיל 16. ערוצי התמודדות עם הבעיה:</p> <ul style="list-style-type: none"> • באמצעות מערכת החינוך החברתי (בסיוע עמותת "אור ירוק"). • לבחון האפשרות החוקית לנתינת דוחות ע"י שוטרי התנועה המתנדבים המקומיים (לאחר בדיקה התברר כבלתי אפשרי). • הסמכת ישראל ברקאי (מרכז צוות תרבות חיים) להודיע לשוטר הקהילתי על מקרים של רכיבה על המדרכות בניגוד לחוק. • יצירת תרבות חיים במסגרתה תתבצע פנייה של חבר אל הילד העובר על החוק או אל הוריו. <p><u>ועד מקומי:</u></p> <p>א. תיקון וריצוף הפילרים, ישנם מספר לא קטן של פילרים בסכנת קריסה.</p> <p>ב. המעבר חצייה הצמוד לביתן שמירה הישן מסוכן מאוד, אין סימון ושילוט, מבקשים לטפל בזה בדחיפות על מנת למנוע אסון.</p> <p>ג. אין שילוט ואמצעי הגנה לשבילים שחוצים את הרחובות, נהגים לא מודעים לכך שקיים שביל חוצה.</p> <p>ד. בקשה להצבת ספסלי ישיבה בדרך נוף אשדות (כביש הגישה להרחבה).</p> <p>ה. ניקיון הרחובות לא מתבצע כמו שצריך גם כאשר מגיע רכב ניקוי מיוחד.</p> <p>ו. בדרך 'נוף אשדות' המדרכות צריכות לעבור תיקון, יש הרבה בליטות.</p> <p>ז. ישנם תלונות שלא מפנים פסולת כגון קרטונים וגזם מחלק מהפילרים (טופל).</p> <p>ח. לבחון מחדש את נושא ההוצאות בגין מזכירות וניהול ועד מקומי.</p> <p style="text-align: center;">המשך בעמוד הבא</p>	<p><u>תשובות ביחס לשאלות שהועלו והוצגו בפני ועד ההנהלה "נוף אשדות" ב 31/10/16 ע"י נציגי 30 משפחות חברים תושבי ההרחבה (השאלות מצורפות בהמשך) השאלות כלשונו ערוכות כאן בהתאם לגורם שאחראי להשיב להן.</u></p> <p>ועד ההנהלה שמח למעורבות זו של חברי אגודה בשאלות יומיומיות וישמח להמשיך המעורבות.</p> <p><u>אגודה קהילתית "נוף אשדות":</u></p> <p>א. לבחון מחדש את נושא ההוצאות בגין מזכירות וניהול נוף אשדות.</p> <p>ב. לבדוק מדוע עלות משרת הגזבר של האגודה קהילתית גבוהה, ומדוע לא מוציאים מכרז חדש כל שנה.</p> <p>ג. לבחון שוב את ההוצאות בעבור שכר רכזת תרבות.</p> <p style="text-align: right;">תשובה:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ועד ההנהלה החליט להיכנס להליך לימוד (בדיקה באגודות אחרות בישובים בעלי שכונות הרחבה) במטרה לבחון את המבנה הארגוני של כל התפקידים מקבלי השכר באגודה (מנהל קהילה, גזבר, רכזת תרבות). • הצעת החלטה שתגבש עד סוף מרץ 2017 ותמומש במהלך 2017 בהתאם להחלטות שיתקבלו. • כן תיבחן בצוות שאלת שינוי תקנון אגודת נוף אשדות. ד. חייב טיפול מעמיק בנושא אופניים חשמלאים ברחבי הקיבוץ, מדובר ממש בסכנת חיים. <p style="text-align: right;">תשובה:</p> <p>בישיבת ועד ההנהלה 7.16 התקבלה ההחלטה הבאה:</p> <p>הבעיה עימה מבקשת הקהילה להתמודד הנה בעיה לאומית - תאונות דרכים</p>
--	---

תשובות - סוף

הקמת צוות 'עושים ספורט'

בשבוע שעבר קיימנו ישיבה ראשונה של צוות עושים ספורט שהוקם כדי להעלות רעיונות לפעילויות ספורט בקהילה.

הצוות כולל את עדי גל, שי אורבך, יותם בארי, יונתן שטיינדל וגל מלמוד.

הסיבה להקמת הצוות היא רצון להטמיע את הספורט בקהילה כחלק מאירועי התרבות והספורט

שברצוננו לקיים בקהילה, תוך שימוש בתקציב המיועד לכך ב-2017.

הועלו כמה וכמה רעיונות כמו: רכיבה על אופניים במסלול הקפת הכנרת למשפחות,

ימי ספורט בבריכה ובמגרש הכדורסל ועוד.

הצוות ימשיך להפגש כדי לגבש תוכניות מעשיות בתקווה לשיתוף פעולה מצד הקהילה כדי שנעשה ספורט לכמה שיותר אנשים באשדות.

רשם:

גל מלמוד

הנושאים לעיל הועברו לידיעת הוועד המקומי.

מועצת חינוך:

א. מדוע אין אחידות בגביית תשלום הורים במערכת החינוך הבלתי פורמאלי, ואם ישנם הנחות מה הקריטריונים.

תשובה:

התקיימה ישיבה עם נציגת המשפחות ובה הובהר כי מדיניות כוללת לשאלת ההצטרפות והעלויות תינתן במהלך השנה במסגרת צוות שותפות 2020 בחינוך המתכנס החל מה6/12.

קיבוץ:

א. רוצים לקבל תאריך לסיום תשתיות ציבוריות כולל גינון וגן משחקים.

תשובה:

תוך חודש יאושר הזוכה במכרז, ב28/11/16 – התקיים סיור קבלנים, עד אפריל אמור להסתיים הביצוע, באחריות המועצה.

ב. פגיעה קשה באיכות החיים ברחובות הסמוכים ללולים, כמעט ואין אפשרות לשבת במרפסות בכל ימות השנה.

תשובה:

השאלה הועלתה בצוות תאום של הקיבוץ. האירוע שאירע טופל. נלמדו הלקחים ממנו למחזורי הגידול הבאים. על הלולים מתוכננת בתב"ע שכונת מגורים.

ג. בקשה שהקיבוץ יעזור בנוגע להחזר שמגיע לתושבים ממשרד השיכון

תשובה:

תושבים בהרחבה פנו אל עורכת דין שפנתה לקיבוץ. הקיבוץ נתן את תשובתו לפניה זו באמצעות עורכי הדין שלו.

דורון רוזנבלום- מנהל קהילה. מזכיר קיבוץ. ניב ליש- יו"ר ועד הנהלה. סוכם בוועד הנהלת "נוף אשדות".

סיכום לדיון מועצת חינוך 22/11/16

<ul style="list-style-type: none"> ● במסגרת תהליך הגדרת המערכת 2020. תהליך אסטרטגי שאמור לבחון ולהגדיר מחדש את המענה חינוכי לילדי הקהילות. התהליך בח"ח יתקיים במועצת החינוך בתוספת שישה נציגי הורים. ● צירוף נציגי הורים לתהליך בחינוך החברתי ייעשה על-ידי הוצאת קול קורא. ● צוות הורים החברים במועצת החינוך יבחר את ששת נציגי ההורי על פי קריטריונים שהוחלט עליהם במועצת החינוך ויפיעו בקול הקורא. <p>4. <u>התנהלות לנוכח הגרעון בתקציב החינוך החברתי (בעקבות דיון ב6/9).</u> הגרעון (מעבר לתקצוב של הקיבוצים) של מערכת החינוך החברתי עומד על כ- מאה אלף שקלים.</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <u>ניתוח הסיבות לגרעון:</u> ✓ שכר עבודה – אין חריגה בין תכנון לביצוע. ✓ עלות פעילויות – אין חריגה בין התוכנית לביצוע. ✓ צפי הכנסות – הנתון המרכזי לגרעון. ישנו פער בין צפי נרשמים לבין הרישום בפועל. נרשמו פחות ילדים למערכת מהתכנון גם בחופש הגדול וגם במהלך השנה. ✓ עלות אגרת ביוב שלא הייתה ידועה בשלב הכנת התוכנית, אלא נוספה במהלך השנה. ● <u>התנהלות בעקבות הגרעון:</u> ✓ ועד הנהלה אגודה קהילתית "נוף אשדות" דורש תכנית לצמצום הגרעון כבר השנה. ✓ חלק מצמצום הגרעון יגיע מהקפאת הפרוייקטים הקהילתיים (2016) והעברת הכספים שנותרו מפרוייקטים אלו לטובת צמצום הגרעון. ✓ לקראת תכנון תקציב 2017 מנהל ח"ח יגדיר סדר עדיפויות לפרוייקטים הקהילתיים לגבי נחיצותם. 	<p>הנדון : סיכום לדיון מועצת חינוך מתאריך 22/11/16</p> <p>השתתפו בדיון איחוד - דורון רוזנבלום, ענבר אלטר, הילה ברקן מאוחד - רותי ביסקר, אורית כהן, אלון גלבוץ, אורית כהן חינוך חברתי - אמנון אביגדור אשדוטף - דקלה מועלם. מועצה - רותם אלטמן פורום הורים - יעל פדהצור יו"ר - גדי נחום</p> <p>חסרים בדיון מאוחד - רותי ביסקר.</p> <p>על סדר היום</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>אישור פרוטוקול מה27/9/16</u> הפרוטוקול אושר פה אחד. 2. <u>המלצת צוות איתור ניהול 'אשדוטף'</u> הוצגה המלצת צוות האיתור. צוות האיתור ממליץ על ורד כהן מקיבוץ שלוחות לניהול מערכת 'אשדוטף'. מועצת החינוך אישרה פה אחד את המלצת צוות האיתור. ורד תחל עבודתה בימים הקרובים. 3. <u>לקראת תהליכי התייעצות מערכתיים: דיאלוג : מערכת הורים, שותפות 2020.</u> <ul style="list-style-type: none"> ● הוחלט להפריד את תהליך הדיאלוג עם ההורים בין החינוך החברתי ו'אשדוטף'. (ההחלטה התקבלה במהלך שני מפגשים עם סימונה היועצת הארגונית יחד עם נציגי הורים ומנהלי המערכת). ● התהליך ב'אשדוטף' יתקיים בהובלת טליה ראוף (יועצת מערכת הגיל הרך) יחד עם המנהלת של 'אשדוטף'. ● התהליך בחינוך החברתי יתקיים בהובלת סימונה (יועצת ארגונית מכון פירס).
---	--

במועצת החינוך - המשך...

<p style="text-align: center;">נספח א'</p> <p style="text-align: center;"><u>נייר עמדה לדיון -</u></p> <p style="text-align: center;"><u>ממשל תאגידי: מועצת חינוך - אשדות יעקב</u></p> <p style="text-align: center;"><u>כפיפות:</u></p> <p>הנהלות קהילות נוף אשדות ואשדות מאוחד</p> <p style="text-align: center;"><u>מטרות:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • להוות גוף מטעם הקהילה, שתהיה לו מחויבות ציבורית וארגונית לקיומה של מערכת החינוך באשדות • לדאוג להמשך התנהלות מקצועית של מערכת החינוך של אשדות • להוות גוף מקשר בין הקהילה למערכת החינוך וממערכת החינוך לקהילה. <p style="text-align: center;"><u>תחומי אחריות וסמכות:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • מועצת החינוך תדון, תחליט ותפעל בכל הנוגע לענייניה האסטרטגיים של מערכת החינוך בכללם תקציביים, משפטיים, מינויי מנהלי מערכות החינוך • מועצת החינוך תהווה צוות חשיבה, תמיכה וגיבוי למערכת החינוך המקצועית. • מועצת החינוך תדאג לקיום דיאלוג מעת לעת בין נציגי הקהילה ומערכת החינוך המקצועית ותשקף לציבור תהליכים והחלטות המתקבלים במערכת. • מועצת החינוך תיקח חלק בעיצוב הגישה החינוכית התפתחותית מערכתית קהילתית של כלל המערכת בתיאום עם מנהלי המערכות • מועצת החינוך תוביל מהלך עיצוב תוכנית ליישום הגישה החינוכית מערכתית לחומש, תיקח חלק ביישום התוכנית ותקיים מעקב ובקרה על ביצועה. <p style="text-align: center;">סוף בעמוד הבא</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ האגודות הקהילתיות (מאוחד ואיחוד) החליטו על תקצוב של 72 אש"ח בתקציב 2017 לטובת החינוך. ✓ בדיונים בשני ועדי ההנהלות של האגודות הקהילתיות (מאוחד ואיחוד) עלה הצורך להעלות את מס החבר כדי לתמוך בחינוך. • <u>בהתאם להנחיה מועדי ההנהלות של האגודות הקהילתיות הוחלט על מספר צעדים לצמצום הגרעון של 2016:</u> בטווח הקצר, (שלושה חודשים עד לסיום 2016) ✓ צמצום בהוצאות השוטפות בבתים הכוללים. ✓ רכש- קניה מרוכזת יחד עם אשדוטף להגדלת כוח הקניה. בטווח הארוך עד סוף 2017 ✓ המשך התנהלות מערכת ח"ח כרגיל עם התאמות בעקבות הגרעון. ✓ החל מיולי 2017 התאמת מחירים לגבייה. ✓ התאמת מבנה פעילות החינוך החברתי לתקציב במהלך החופש הגדול. ✓ תכנון פעילות החל מיולי 2017 בצפי לפחות נרשמים. ✓ לגבי תכנון תשע"ח התקציב יבנה בהתאם להחלטות שיתקבלו בתהליך 2020. <p>5. <u>הבהרת מנדט מועצת החינוך</u> הוצג נייר עמדה (נספח א') ובו כללים למהות העבודה של מועצת החינוך. העקרונות שעל-פי בניו המסמך:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ מועצת החינוך צריכה להתנהל על-פי עקרונות של ממשל תאגידי. ✓ המצביעים במועצה, כולל היו"ר, צריכים להיבחר על-ידי הבעלים (חברי האגודות הקהילתיות). ✓ מנהלי המערכות (ח"ח ואשדוטף) לא יכולים להצביע בנושאים הנוגעים למערכת אותה הם מנהלים. <p style="text-align: right;">רשם: גדי נחום</p>
---	--

במועצת החינוך - המשך...

הגדרת תפקיד יו"ר מועצת החינוך:

- אחראי על כינוס וניהול ישיבות מנהלת חינוך
- קביעת סדר היום בשיתוף מנהלות החינוך ומנהל הקהילה.
- פרסום והפצת החלטות
- מעקב אחר יישום החלטות

פרוטוקול אסיפת מספר 1316

שם האגודה: **אשדות יעקב איחוד**
 כתובת: **ד.ג. עמק הירדן 15155**
 תאריך האסיפה: **16/11/16**
 מספר חברי האגודה ליום האסיפה: **199**
 מספר חברי האגודה הנוכחים באסיפה: **47**
 האסיפה התקיימה כאסיפה ראשונה ע"פ התקנון
 יו"ר האסיפה: **דורון רוזנבלום**
 מזכיר האסיפה: **אתי רון**
 רושם פרוטוקול: **אתי רון**

על סדר היום:

עקרונות שיוך הדירות.
 בעקבות הסתייגויות שונות שעלו, דיון בהסדר לקראת הצבעה בקלפי.
 הבהרת התהליך, הבהרת משמעות בית משותף ועוד.
 מציג- עו"ד יונתן גולדשטיין.

החלטות:

ברוב של 23 קולות בעד ו3 נגד אישרה האסיפה העברת ההסדר לקלפי.

- מועצת החינוך תעמוד לרשות מערכת החינוך בקיבוצים מול הגופים הארגוניים, הכלכליים והניהוליים של הקהילה.

הרכב מועצת החינוך:

- ההנהלה תמנה 9 חברים ושני מוזמנים – על פי הפירוט הבא:
- מנהלי הקהילות באשדות איחוד ובאשדות מאוחד
- 2 נציגי קהילה מאשדות איחוד ומאשדות מאוחד (בחירה בקלפי הקיבוץ)
- יו"ר מועצת חינוך (בחירה בקלפי הקיבוץ)
- מנהלי מערכות החינוך 'אשדוטף' וחינוך חברתי אשר יהיו חברים בעלי זכות הצבעה מוגבלת
- נציג מועצה אזורית עמה"י - מוזמן קבוע ללא זכות הצבעה
- יו"ר פורום הורים- מוזמן קבוע ללא זכות הצבעה

מנהלות

- לא תתקבלנה החלטות במועצת החינוך מבלי שיתקיים קוורום של 2/3 מהחברים בישיבה.
- החלטות מועצת החינוך יתקבלו ברוב קולות רגיל של המשתתפים בהצבעה אלא אם נדרש אחרת עפ"י דין ו/או בקשה מוקדמת אשר תפורסם במעמד סדר היום לישיבה
- היו הקולות שקולים - רשאי יו"ר המועצה להכריע
- סדר יומה של מועצת החינוך יקבע בשיתוף עם מנהלי המערכת. (יועלו נושאים הן מהקהילה והן מהמערכת)
- הנהלת החינוך תתכנס אחת ל- 6 שבועות וככל שידרש, פעילות חבריה תעשה בהתנדבות.

בחינוך החברתי

**"תשרי נתן הדקל, פרי תרומה נחמד
חננו ירד יורה, ואלו ירדו רקד..."**

כך כתוב בשירה המוכר של נעמי שמר. ואצלנו חשוון אוטוטו מסתיים – וגשם אין. הכהן הגדול, בתפילתנו ביום הכיפורים, היה נוהג לומר "שלא תכנס לפניך תפילת עוברי דרכים". גם אנו בחינוך החברתי נקבל בברכה ובזרועות פתוחות את הגשם, שרק יבוא, ועד אז נמשיך לנצל את מזג האוויר הסתווי לפעילויות נהדרות בסביבת הבתים והמבנים ונהנה מאווירת החורף ההולך ומתקרב.

בחגי תשרי קיימנו מס' פעילויות עם הקהילה. אירחנו את כל חברי הקהילה בסוכתנו לארוחת ערב קהילתית. היה מחמם את הלב לראות את הציבור הגדול שהגיע ונקהל בסוכתנו. במוצאי החג קיימנו את 'מירוץ הלילה השני' ואני תקווה (והבטחה) שהדבר ימשיך להתקיים ויהפוך למסורת קבועה של ממש.

חודש נובמבר השחון הביא עימו את שגרת הפעילות בבתי. לראשונה השנה התאפשר לנו לקיים פעילות רצופה ומתמשכת ללא 'הפרעות' של הפסקות בפעילות.

הקבוצות השונות הולכות ומתייצבות. הילדים משלימים את ההיכרות עם הבתים והצוותים החדשים וגם המדריכים משלימים את ההיכרות עם הילדים, לומדים את החוזקות והחולשות של כל אחד מהם.

בבתים הצעירים, 'אלה' ו'חצבי', עיסוק רב במאפייני התקופה. הילדים מרבים לקיים פעילות מחוץ לבתים (רגע לפני הבוקר) וניתן לפגוש אותם בשבילי היישוב בעיקר בימי שישי. מזה כחודש אנחנו מקיימים פעילויות משותפות של חוגים (פנימיים) לשני הבתים. לא הכל מצליח בדיוק כמתוכנן ואנחנו משקיעים זמן ואנרגיה, בכדי ללמוד כיצד והיכן לשפר את הפעילות כך שתתאים לילדים.

בבית כולל 'צפצפה' מורגשת אווירה מתמדת של עשייה ובנייה. מי שיבוא לבקר יוכל לראות את ההתקדמות המתמדת וההתרחשות מסביב לבית. גינת תבלינים, גדרות, שולחן נגרות, גדר חדשה ועוד. במקביל לפעילות זו מקיימים המדריכים פעילות ערב אחת לשבוע לכיתה ו' ומעת לעת גם לשכבת ה'. הילדים אוהבים מפגשים אלו ומגיעים ברצון.

במסגרת פעילות התנועה, חניכי הנוער העובד והלומד בשכבות ד-ה-ו באשדות יעקב נפגשו לא"ש לילה מרגש בסיומו נערך טקס קצר עם כתובת אש וחלוקת חולצת תנועה לחניכים בפעם הראשונה. ההשתתפות הייתה ערה והילדים הרבים שהגיעו נהנו ביותר.

בשכבה הצעירה, כמו תמיד שמח ותוסס. כיתה ז' ממשיכה להתקדם, לאט ובבטחה, עם הפעילויות השונות המלוות את שנת המצוות. לא תמיד זה פשוט וקל, וגם כאן לא תמיד הכל מצליח, אך יחד עם זאת הילדים מגיעים בקביעות למפגשים וניכר בהם שהדבר חשוב להם. ילדי כיתה ח' ממשיכים להגיע ולהיפגש בפעילויות שונות בשעות הצהריים ובערבים.

בחברת הנעורים קיימת תכונה רבה. תהפוכות רבות ושינויים גדולים עוברים על החברה. לראשונה מזה שנים קלטנו מדריך שאיננו בן אשדות. מזה כשנתיים כבר אין מגורים של בני נוער בחברת הנעורים. סוגיות אלו מציבות בפני הנערים, הנערות והמדריך כאחד התמודדויות חדשות ושונות משהכרנו בעבר ואנו עוסקים רבות בנושא בכדי לבחון את מתכונת ואופי הפעילות והחיים בחברת הנעורים.

סוף בעמוד הבא

בחינוך החברתי - סוף

לשיפור בנושא האוכל המוגש לילדים בחדר האוכל. בהזדמנות זו אני מבקש להודות לליאור אבירן שעזר לנו בגיבוש המענה לנושא ובישי יחיאלי שתמיד מוכן לסייע ומשתף איתנו פעולה בכל רעיון וכיוון לשיפור.

לאחרונה אנו נתקלים בתופעה חדשה-ישנה של כלבים המשוטטים חופשי באיזור בתי הילדים (כולל 'אשדוטף'). חווינו שני מקרים בהם הכלבים גם תקפו והרגו טווסים, כאשר הכל מתרחש לנגד עיני הילדים. אני פונה לכלל בעלי הכלבים להקפיד ולקשור את הכלבים, בכדי למנוע מהם להגיע לבתי הילדים, לגרום לפחד ובהלה ולשבש את הפעילות (וחוץ מזה – זה החוק...).

בחודש הקרוב תתמקד הפעילות בחינוך החברתי בכל הקשור לעונת החורף ובהכנות לציון חג החנוכה וחופשת החנוכה. **אנחנו מתכננים לקיים ערב קהילתי בחינוך החברתי ביום ג', 20/12**, לפני חג החנוכה בו נפתח את הבתים הכוללים, נארח את הציבור כולו להכנת חנוכיות, סביבונים ולמפיונים לקראת מסיבות החנוכה בקהילות.

בברכה,

אמנון אביגדור,

מנהל חינוך חברתי – אשדות יעקב

במהלך החודשיים האחרונים התחלנו לעסוק בתהליך אסטרטגי במערכת החינוך במסגרתו קיימנו מספר מפגשים, הן עם קבוצת הורים, והן עם צוות המדריכים בהנחייתה של יועצת חיצונית ממכון פירס. בשלב זה אנחנו עוברים לחלק השני של התהליך, המכונה 'תהליך 2020', ובמסגרתו נעסוק במטרות וייעוד מערכת החינוך החברתי בואכה שנת 2020 (כאשר את ניצני התהליך נראה באים לידי ביטוי כבר במהלך השנה הקרובה – תשע"ח). התהליך כולו יובל בגאון על ידי מועצת החינוך, ישולבו בו נציגי ציבור וקהילה נציגים של ההורים, שהתנדבו לקחת בו חלק.

השנה מתקדמת ואנחנו עדיין חווים קשיים מסוימים בתחום כח האדם. לצד החיוב אני יכול לציין שבכל הבתים והשכבות קיים גרעין יציב ומיומן של מדריכים, בדגש על המדריך המוביל ואיתו מדריך מספר שתיים. מאידך, עדיין חסרים לנו מדריכים להשלמה בעיקר בבתי הצעירים.

בימים אלו אנו נפרדים משני מדריכים משמעותיים, שליוו אותנו במשך תקופה. בר זנדני שהדריך ביחד עם עופרה וסער בבית כולל 'צפצפה' וקורל אביב, שהדריכה ביחד עם שירה ואיתאל בבית כולל 'אלה'. שניהם ביקשו לסיים את עבודתם במערכת (כל אחד מסיבותיו הוא). נאחל לשניהם הרבה הצלחה בדרכם החדשה!

נושא הארוחות של הילדים היה ויהיה אחת מהנקודות הרגישות והחשובות שאנחנו מרבים לעסוק בהן. בימים אלו אנו מבצעים שינוי בשיטת ההגשה של האוכל לילדים א' – ג'.

ילדי כיתות ב' – ג' יעברו לאכול בפס ההגשה של ה'גדולים' ובכך יגדל המגוון והמבחר של האוכל שיוגש להם. ילדי כיתה א' יעברו לאכול בהגשה ה'קטנה' (עגלת החימום של החינוך החברתי).

ברור לי שכמו בתחילתו של כל דבר חדש יהיו קשיים ולא הכול יהיה חלק. נהיה כולנו קשובים וערניים לנושא, מתוך תקווה ציפיה

ממעמקי התשתיות

החלפת עמודי התאורה

בהתאם להחלטות האסיפה בתכנית השקעות לשנת 2015 התחלנו בהחלפת עמודי התאורה בחצר.

חלק גדול מהעמודים כבר רקוב וחלוד בבסיסו וחלקם החלו ליפול. צורת העמודים, צבעם, וגופי התאורה - נקבעו ע"י ועדת התיכנון ואדריכלי הישוב.

הנורות עצמן הן מסוג-ילד' שמחזיקות או אמורות להחזיק 3 שנים ללא תקלה, וכמובן חסכוניות בחשמל. כמו כן החלפנו את העמודים מהכביש ועד הכל-בו.

כרגע מחליפים את העמודים לאורך המדרכה המקבילה לכביש, ובהמשך יוחלפו העמודים בתוך החצר.

מגרש חניה צפוני

בהתאם לתוכנית הבינוי של קיבוצנו המפואר, נבנה מגרש חניה נוסף בשכונה הצפונית, בין ביתם של מירהליה דוד ומשפ' סולפיין, לביתם של חני אופיר ואהובה שטיינברג.

המגרש אמור להקל על מצוקת החניה באזור ועל העומס שנוצר על מגרש החניה ליד בית 18. למגרש יש תכנית גינון מסביבו שתיצור חיץ בינו לבין הבתים הסמוכים.

באותה הזדמנות עשינו אספלט חדש בצומת בקצה שכונת הבננה, מקום שהיה מלא בורות. מגרש חניה מסודר מן הראוי שתהיה אליו דרך גישה מסודרת והולמת.

אנחנו בשיתוף אשדות יעקב מאוחד, מטפלים להשיג מימון חיצוני להכשיר את הדרך בין שני הקיבוצים – מבית ספר ועד שכונת הבננה, כדי להפכה לכביש אספלט סלול ונח. נבדקה אפשרות להפכו לכביש אגרה, אולם כרגע ההצעה הוקפאה...

המשך בעמוד הבא

בתקופה זו של השנה, אנחנו מטפלים בכמה פרויקטים במקביל:

חשמל

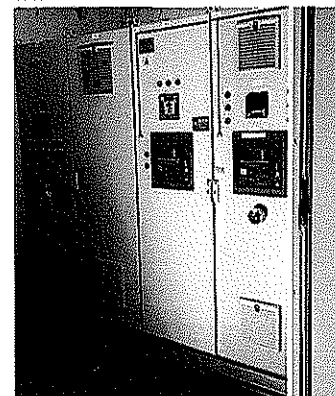
החלפת לוח חשמל מרכזי במרכזיה א'

כחברת חשמל מקומית, אנחנו נדרשים לעמוד בדרישות והתקנים של רשות החשמל. בבדיקת מהנדס חשמל הובהר שלוח החשמל אינו עומד בדרישות התקניות והבטיחותיות, ויש להחליפו.

לפי עדותו של חגי ברון, בתקופת היותו חשמלאי באשדות, במאה הקודמת, בשנות ה-70, הוחל בהקמת הלוח, שכל פעם נוספו לו רכיבים נוספים בהתאם לדרישות.

הכנת הלוח החדש לקחה כחודשיים ימים, והרכבתו- יום עמוס, משבע בבוקר ועד עשר בלילה.

עשינו את כל ההכנות כדי לגמור את הרכבת הלוח באותו יום, ישנם קיבוצים שנשארו 3 ימים ללא חשמל לצורך אותה עבודה....

ממעמקי התשתיות - סוף

קרקעות

נפרדנו ממשא אריאלי שעזב אותנו פתאום ללא התרעה.

משה הקים את משרד הקרקעות וכהרגלו, בנה מחלקה מסודרת, והצליח לאסוף ניירת ומפות מעברה של אשדות שמאד חשובים לנו גם היום.

משה ניהל את מחלקת הקרקעות ביד רמה, במקצועיות רבה, והיה שותף בפורומים הקיבוציים שעוסקים בנושאי קרקעות ובניה בקיבוצים

משה הבין את החשיבות העצומה שיש לניהול נכון של הקרקעות והבניה באשדות ושטחיה, ובטיפולו המסור חסך לאשדות הרבה מאד כסף ודיונים משפטיים שלא לצורך.

כבר למעלה משנה שאני מנסה להיכנס לנעליו, ועדיין מועד ונופל.

יהי זכרו ברוך, ופועלו נר לרגלינו.

היתרי בניה

ברצוני להעיר ולהזכיר לחברים שבניה או תוספת כלשהי כולל מבני עץ וגדרות שקשורות לבית מחייבות היתרי בניה מהוועדה האזורית.

בניה ללא היתרי בניה היא עבירה פלילית ועלולה לגרום להגשת כתב אישום בבתי משפט. במועצה ישנו פקח שתפקידו להסתובב בקיבוצים ולדווח על תוספות וחריגות בניה ללא היתרים.

חברים שרוצים לבנות או להוסיף בניה לבתיהם, מציע, שיפגשו איתי לבדיקת היתרים וכו', ורצוי מאד שנפגש לפני תחילת הבניה!!!!

דודי שמש

החורף מגיע. אמנם הגשמים מתעכבים אולם הטמפי' יורדות. מומלץ להפעיל את שעוני החשמל לקבלת מים חמים גם בימים אלו.

חברים שאינם בטוחים בהפעלת שעון החשמל לדוד, מוזמנים לפנות אלי לצורך הדרכה וכיוון השעונים.

קווי המים באשדות

וודאי שמתם לב שבשנים האחרונות בכל פעם שהיה פיצוץ או תקלה בצינור מים במקום כלשהו, נאלצנו לסגור את המים בכל הקיבוץ. לא עוד!

מיפינו את קווי המים שבתוך האדמה, ומצאנו את מעגלי המים הרבים והברזים שסוגרים אותם.

ואכן בפיצוץ צינור המים האחרון באזור חברת הילדים, הצלחנו בעזרת המיפוי החדש לסגור את המים רק באזור הצינור הפגוע.

נקווה שימים גשומים בפתח ושנעבור אותם ללא תקלות.

יוסי בן פורת

"המרגיע הלאומי"

למנהל השרותים הטכניים, **יוסי בן פורת**, ישנן תכונות של מרגיע לאומי, ואלה עמדו במבחן בשני ארועי קיצון שארעו לאחרונה:
1. הפסקת חשמל כללית לצורך החלפת לוח חשמל ראשי. 2. ניתוק שידורי הטלוויזיה עקב תקלה ב'הוטי'.

שימו לב לתכתובת המרגיעה ולהומור הרב המתובל בה, שניהל יוסי עם הציבור. אגב: ברוב בתי הקיבוץ שרר חשמל כמעט לכל אורך יום רביעי, למעט שכונה אחת, השכונה הצפונית (הצפונים תמיד דפוקים...) שניזונה מקו נפרד, והיתה מנותקת משבע בבוקר ועד עשר בלילה רצוף.

המשך בעמוד הבא

ממעמקי התשתיות - סוף

מלא טוב!

לפניה ואלי פאר

להולדת הנכדה - אן

מלא טוב למספחה!

מלא טוב!

לשני ותואר מלאך

להולדת הבת - אלי

אחות לרנוי ויאליא

לאורית ולל להולדת הנכדה

מלא טוב למספחה!

יומן ארועים:

יום ג' – 9:07 – תזכורת - מחר יום ד' הפסקת חשמל למשך כל היום בחלקים נרחבים של הקיבוץ בשל החלפת לוח חשמל מרכזי. לא יפעלו טלויזיה כבלים וטלפונים ניידים

יום ד' 13:41 - לרגל הפסקת החשמל אין טלויזיה אינטרנט וטלפונים ניידים בכל הקיבוץ. נשמח להודיע כשיחזור החשמל המקורי.

יום ד' 17:06 - בבתים שיש חשמל בעוד 10 דקות הפסקת חשמל כללית לחצי שעה. עדין אין אינטרנט וטלויזיה.

יום ד' 17:56 - טלויזיה כבלים ואינטרנט צפויים לחזור בסביבות 21:00 - 21:30 בעזרת השם והחשמלאים. תהיו חזקים ותהנו מלדבר אחד עם השני...

יום ד' 21:36 - עידכונים - כרגע אמור להיות חשמל בכל חדרי החברים. חבר שאין לו חשמל מתבקש להודיע לי עכשיו. טלויזיה

כבלים ואינטרנט בכניסה לבתים בעוד רגע אצלכם. לילה טוב מלא חלומות על חשמל.

כעבור שלושה ימים, בשבת, תקלת אינטרנט אזורית ושוב 'המרגיע הלאומי' נכנס לפעולה:

שבת 12:14 - תקלה בהוט ולנו אין טלויזיות... בטיפול. הרוח פסקה השמש יצאה, צאו ותהנו נדווח בהמשך.

שבת 17:08 - לדאבוני אין עוד צפי מדוייק לסיום התקלה שכוללת גם את הרמה. נידע ברגע שנעודכן. מבטיח.

שבת 18:18 - צפי לתיקון התקלה 22:00 מצטער... נתנחם שבתנו לא שרופים, עם חשמל ודיחות אפיה טובים.

שבת 18:22 - עוד אני מעדכן והטלויזיה חזרה. נסתרות דרכי הוט... העיקר שעובד. שבוע נפלא לכולם

=====

אסון הכרמל הראשון – הבהרות, תוספות ותיקונים לכתבה

- **מיכאל'ה דיין ושמוליק ארז** נולדו ביום אחד, בראש השנה שלאחר האסון ואילו **מנחם עמלי** נולד כחודש מאוחר יותר. השלושה היו צמודים ודבוקים אחד לשני בקשר שלא ניתן להפרידו, וגם מאוחר יותר, כאשר פנו איש לדרכו – הקשר נשמר. הם זכרו היטב את הכלבים הערבים שהיו נובחים בלילות בשכונת הרכבת, את השטפון הגדול שאיים להטביעם בבית-הילדים, את ההליכות יחפים בקיץ הלוהט לפרדס והרחצה בירדן, את הלילה בו שכבו בבית-הילדים ולפתע נשמעה צעקה חזקה "אוסקוטי" (שקט) שהותירה דממת מוות וכל אחד טמן את ראשו מתחת לשמיכה. את תקופת המאורעות, כאשר בלילות היו הערבים יורים על המשק והיו מוציאים את הילדים מהמיטות ומשכיבם אותם על הרצפה כדי שלא יפגעו מכדורים.
- על שמוליק ארז סיפרו שהיה קשוח ואידיאליסט שלא אהב ללמוד אבל היה בעל תפיסה טובה. שמוליק אהב ספרות יפה והכיר בעל פה פרקים שלמים מ-"הקמלט", אך החיבה העיקרית שלו היתה לשירה ואף השתתף במקהלת הקבה"מ.
- עם פרוץ מלחמת השחרור עברו השלושה אימונים בנשק שהיו מוציאים מה"סליק" וכן אימונים באיתות, מה שהכשיר אותם לתפקיד של קשרים במשק. השלושה נפגעו מאוד מכך שהחליטו לפנותם במלחמת השחרור, אך מאוחר יותר, בהפוגה הראשונה, חזרו ושובצו בהגנה על בטחון המשק. אחרי מלחמת השחרור העבירו את הילדים ללמוד בתיכון בית-ירח שהיה ביי"ס אזורי-חקלאי. המפגשים עם תלמידים מקיבוצי האזור הציתו

סוף בעמוד הבא

בכתבה מהעלון שעבר, שעסקה באסון הכרמל, נפלו מספר שיבושים ואי דיוקים שחלקם נבע בגלל קוצר הזמן ואחרים בשל העמקת התחקיר, וכאן מגיע קרדיט ענק **לעמליה דיין**, שעשתה מאמץ עליון לדייק את הפרטים עד תומם.

ואלה התיקונים:

- נכתב ששלושת ההרוגים היו חברי קבוצת "אחדות", אך היחיד ביניהם שהיה כזה הוא **מנחם יפה ז"ל**, שהיה נשוי ללאה בובשובר (שברבות הימים נישאה ליעקב לוז) ואב לילדה בשם יעל מהמחזור הראשון של הילדים שנולדו ב"גשר".
- **שמואל אוסקובסקי** הגיע לגשר עם קבי "גי'דרו" ב-1927. בספר הזכרון לנספי התאונה שראה אור עם פתיחת מועדון התרבות, נכתב עליו "שהיה צוהל ומצהיל... וליצנותו נובעת ממעיינות העושר שביתמות נעורים". כתיבה ספרותית הרומזת על כך שמילדותו היה יתום מאב. אחותו הקשישה של אוסקובסקי, שבאה לא מכבר לביקור בארץ, חשבה כל השנים שאחיה נהרג אצל טרומפלדור בתל-חי, והודות לסיוע מבורך של היחידה לאיתור נעדרים של צה"ל, הגיעה לאשדות ופקדה לראשונה את קברו.
- **מיכאל גלמן** (בן-דוד) הגיע לארץ ב-1925 והצטרף כבודד לקבי אחדות "גשר" בדומה ליהודה בן-דוד ואלה דיין. בתחילה עבד במקומות שונים בארץ, אז חלה בקדחת, והרופאים ציוו עליו לחזור לחו"ל כדי להרפא. הוא סרב, הבריא בכוחות עצמו, ואז הגיע לגשר.

בקשר ל-3 הילדים שנולדו זמן קצר אחרי התאונה המזעזעת ונקראו על שמות הנספים, נודעו הפרטים הבאים, שחלק גדול מהם חקוק ביומן אישי מרתק שכתב מנחם עמלי ז"ל:

אסון הכרמל הראשון - הבהרות - סוף

בענייני צילום קיבל ממנחם אחיו. בגבעת-חיים עבד במפעל המיצים "גת". לימים חלה ונפטר מסרטן.

- בימי חייו הראשונים של מיכאל דיין, התברר ששסתום חשוב מאוד במערכת העיכול שלו אינו עובד, ומכיוון שאצל אימו אלה יבש החלב, התנדבה מרים ארז, אמו של שמוליק, להיניק גם את מיכאל. מיכאל דיין, שנחשב לאקורדיוניסט מדופלם ואיש צנוע במידותיו, היה ממקימי 'לוג'. הוא נפטר מסרטן באמצע שנו השישים לחייו והותיר אחריו אישה ושלושה ילדים.

תחקיר: עמליה דיין בת-ארי
עריכה: אבנרון

תודה לקהילת אשדות היקרה,

במשך חודשיים הייתי מאושפז בבית חולים עם סיבוכים לאחר ניתוח קשה ומורכב.

מעבר לתמיכה הקרובה של המשפחה וחברים קבלתי גם המון תמיכה ודאגה מהקהילה בא אני גר, אנשים שמכירים יותר או מכירים פחות, דאגו שאלו והתעדכנו, ומצעד ארוחות הערב בניצוחה של זהר יחיאלי היה טעים מרגש ומחמם את הלב.

בשמי ובשם משפחתי אני רוצה לומר תודה ענקית מכל הלב (וגם הבטן), לכם קהילת אשדות יעקב שהייתם שם כשהכי היינו צריכים.

בהוקרת תודה - עומרי ספיבק

וויכוחים פוליטיים סוערים, וכל רגע פנוי משעורים היה ספוג באווירה זו.

- בכל שישי היו ילדי 'כיתת הפושעים', כך היה כינויים, יושבים ושרים שירים רוסיים עם מפוחית פה ואקורדיון. היינו קבוצה קטנה וסגורה, סיפר מנחם, ומדי פעם היינו מצרפים אלינו ילדים נקלטים. מיכליה דיין זכר את מפוחית היד שקיבל משמוליק שאף ניסה ללמדו לנגן בה אך ללא הצלחה. מיכליה זכר גם את הקומזיץ הראשון של 'כיתת הפושעים'. תפסתי דרור, סיפר, והילדים החליטו לעשות מזה קומזיץ כיתתי, עד שהופיע מישהו ונאלצנו להשליכו את הדרור למדורה...

- לימים, כאשר שמוליק ארז גדל, והיה למרכז משק באשדות מאוחד, הוכנסה מכונה משוכללת לקטיף חצילים שהוא נמנה על מתכנניה, והפכה לפטנט עולמי. שמוליק ארז נישא למיכל, ונולדו להם מספר ילדים. לאחר גירושיהם, הכיר את דליה גרבר, עימה חלק חיים משותפים של כעשרים שנים וממנה נולד בנם המשותף רם ארז- מוזיקאי מוכשר בזכות עצמו, ששרת כטייס בחיל האוויר. שמוליק, איש עקשן אך עתיר מעשים, נפטר מסרטן בשנות השישים לחייו.

- כאשר נשא מנחם עמלי את דבורה לאשה, התברר שאינם יכולים להביא לעולם ילדים משלהם, ולכן אימצו 3 ילדים. בתו הגדולה מִיָרָב היתה בכיתה אחת עם עופר דיין, כך שגם בני הדור השני נפגשו יחדיו. מנחם הפעיל את תחנת הרדיו "קול אשדות" בשנות ה-50, עד עזיבתו עם אשתו וילדיו לקבוץ גבעת-חיים אחוד, שם הקים מעבדה לפיתוח תמונות. מתי עמלי, אומר שאת רוב הידע שלו

איפה הנציג שלנו?

יונתן – לא שמע אף פעם את הנציג שלנו במועצה האזורית

הצרכים והמענה להם הוצגו בפירוט לחברי המליאה וקיבלו את אישורם, כמו גם את אישור משרד הפנים. ראש המועצה נוהג באחריות, ונמנע מפריצת מסגרת התקציב ובה בעת מנסה לתת מענה מיטבי לצרכים המתחדשים. כלל השיקולים הינם ענייניים ומטרתם לתת שירות טוב יותר לתושבי המועצה ולטייב את פעילותה.

תודה על פנייתך.

בברכה,

מיה ונטורה,

עוזרת אישית לראש המועצה

From: יונתן אלטר

Sent: Monday, November 21

To: פניות ציבור המועצה האזורית עמק הירדן

Subject: בקשת הבהרה

שלום לכם אנשי המועצה האזורית, שלום לראש המועצה מר עידן גרינבאום.

תודה על ההתמדה בפרסום דף המידע

מבקש שתי הבהרות לגיליון 28 מיום

17.11.16

1. בפתיחה, בנושא תקציב 2017 מוזכרות "שלל גזרות שנחתו על ראשנו" לדעתי חשוב לפרט איזה גזרות נחתו על ראשנו אחרת זה נשמע כמו תירוץ קלוש לקיצוצים עתידיים

2. בהמשך כתוב שהגזרות והקיצוצים "מחייבים נקיטת צעדים כואבים שמטרתם התייעלות וחיסכון" מצד שני כתוב בדף, שבנוסף, עוזרת ליו"ר (משרה חדשה במועצה) מונה עוזר למנכ"ל (משרה חדשה במועצה). אנחנו יודעים שכח אדם זו ההוצאה הכי גדולה בכל מפעל/משרד/עסק אז איך מוסברת התוספת הזו בכח אדם?

בברכת יומטוב ונעים

יונתן

אשדות יעקב

תשובה:

אנו מאשרים את קבלת מכתבך.

בהתייחס לסעיף א' במכתבך, הרי שמדובר בכמה תהליכים ובכמה סוגי קיצוצים. לא ניתן לפרט כאן את כולם, אך הם הוסברו בפירוט לחברי המליאה. הסיבות העיקריות לקיצוץ המתוכנן הן: גידול צפוי בהוצאות השכר עקב הסכמים קיבוציים החלים בכלל המשק. בנוסף, אנו נפגעים במענק האיזון בשל עליית יישובי המועצה בדרוג הסוציו-אקונומי.

בהתייחס לסעיף ב', אמנע מלהתייחס באופן ספציפי לתפקיד שלי. הצרכים של המועצה בתחומי כוח האדם משתנים, וגדלים (בהתאמה לגידול בכמות התושבים, בתחומי הפעילות וכו').

מסקנה

מההתכתבות הנ"ל אני מסיק שנציגנו במועצה האזורית צריך לעדכן אותנו על מה שנאמר וקורה במועצה האזורית שלנו. כפי שאפשר לקרוא, ראש המועצה מדווח את חלק מהנושאים בכותרות ומפרט לחברי מליאת המועצה. הייתי מצפה שאחרי כל ישיבה של מליאת המועצה, יפרסם נציגנו במועצה על מה דובר, על מה מתלבטים ומה הוחלט. נציגנו במליאת המועצה נבחר על ידנו ואני מצפה שישתף אותנו יותר במה שקורה שם וכשיש נושאים לדיון או נושאים במחלוקת הוא צריך להתייעץ איתנו כי הוא מייצג אותנו ולא את עצמו.

אלמוג אביעוז נציג אשדות בהנהלת המועצה, מגיב לדבריו של יונתן:

אני מוסר דיווחים שוטפים להנהלות הקיבוץ השונות ועומד בקשר רצוף עם דורון מזכיר הקיבוץ ועם שאול אלטר. כל פניה ושאלה שמופנית אלי על ידי ההנהלות (לאחרונה עסקנו הרבה בנושא השלמת תשתיות בהרחבה) מטופלת ומדווחת בפירוט רב. כל חבר או תושב אשדות, באשר הוא, רשאי לפנות אלי בכל נושא הקשור בעבודת המועצה ויקבל מענה ענייני ומהיר.

תרבות חיים

מצויינת שעלולה ליצור אורה ציבורית נגד המהלך עליו החליטה הועדה, מה גם שמבחינתם, ההשתלחות היא לגמרי מובנת מאליה.

פועל יוצא מהתבטאויות בנוסח זה, עלול להוביל לזלזול בחוקי החניה, בתרבות הנהיגה, בשקט במרחב הציבורי בשעות המנוחה, בנקיון המרחב בציבורי, ועוד תחומים שהועדה לקחה על עצמה לשפר-תפקיד שלעיתים גובל בכפיות טובה.

לצד התגובות הציניות, שמחתי לראות גם תגובות חיוביות, ובהזדמנות זו אני מבקש להודות לגינת סולומון על עבודתה הסיזיפית במילוי התיבות בשקיות.

למלינים רציתי לומר, שקיבוץ אשדות יעקב מאוחד פנה אלינו וקיבל תמורת תשלום מספר תיבות ויתקין אותן בקיבוצו.

בתקווה לשיתוף פעולה פורה!!
בשם צוות תרבות חיים

ישראל ברקאי

הבור

'אל תתקרב אל הבור שבעיקול הדרך', מזהיר הזקן את הילד, 'זה מסוכן'.
'למה? שואל הילד.

'כי הוא עמוק מאד', עונה לו הזקן.
'מי חפר אותו?' שואל הילד בסקרנות.
'אין איש יודע, אומרים שהוא עתיק מאד, ענה לו הזקן.

'ומנין לך שכה עמוק הוא?' שואל הילד
'בדוק בעצמך', אומר לו הזקן, 'זרוק אבן ותשמע את צליל הפגיעה בתחתית'.

הילד זרק אבן ועוד אבן – וקול אין.
'סבא, הוא אומר, 'אינני שומע דבר. כנראה שלבור הזה אין תחתית'.

'כנראה שהצדק איתך', עונה הזקן. 'התרחק ממנו עד כמה שאתה יכול, זהו בור הכאב'.

נתן דרור /'בדרך'

לפני ארבע שנים, בעקבות הבנה שיש בישובנו אוכלוסיות שאינן הומוגניות: חברי הקיבוץ הותיק, אנשי ההרחבה, משכירי דירות וסטודנטים - שקוד ההתנהגות הקיבוצי זר ולא מוכר לחלקן, נוצרה ההכרה בצורך ליצור מכנה משותף במרחב הציבורי, תוך הבנה ודרכי נועם, שכולל שמירה על נקיון המרחב הציבורי, שמירה על שקט בשעות המנוחה, התנהלות נכונה של כלי הרכב לסוגיהם ונוהלי חניה מסודרים. מונתה ועדה, שחבריה כוללים את אנשי היישוב, ואנשי ההרחבה, לנסות ולטפל בסוגיות השונות, שבה חברים: **שאל אלתר, דובי שושני, גינת סולמון, ברוריה שרון וישראל ברקאי.**

בישיבות שהתקיימו עלו מספר נושאים לטיפול, כאשר הוחלט ללכת מו הקל אל הכבד ולהתמקד בנושא הכלבים. בגלל קשיים בהשגת תקציב, התמעטה פעילות הועדה וכמעט נגוזה, ועל רקע זה בין השאר, התפטרה שרה בארי מתפקידה. שמרתי על הגחלת ולא ויתרתי, והנה זכינו ב-2016 בתקציב, בעזרתנו ביצענו את החלטות הועדה באיחור של ארבע שנים, תוך סיוע מבורך של שאל ודורון.

לידיעה: בכל ישוב עירוני או מועצתי, נושאים אלה מטופלים בכפוף לחוקי עיר עירוניים ומפוקחים בעזרת מחלקות פיקוח עתירות סמכויות ותקציבים. דוגמה טובה היא מועצה אזורית יזרעאל, שלקחה על עצמה את המהלך. לצערנו או לשמחתנו, תלוי בעמדת המתבונן, בישובי עמק הירדן זה לא עובד כך. אין חוקים, אין תקציבים, ותחומים אלה מוזנחים למדי, כאשר כל ישוב אדון לעצמו, עם סיוע מאד מינורי.

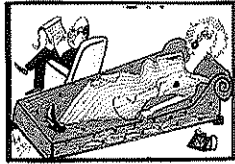
במצב דברים זה ערכיות הישוב ואיכותו נמדדת ביכולתו להתנהל במרחב הציבורי.

ההתייחסויות שקיבלתי ליוזמה בנושא איסוף צואת כלבים (ערכות 'שקי קקי') כללו בין השאר זלזול, בדיחות קרש וזעם, כאשר המכנה המשותף לכולן הוא שהמלינים הם בעלי כלבים שחלקם בעלי יכולת ביטוי

פרשנות מתחכמת - א.שלו

הסוס נושף, קופץ ומתאמץ בלי היסוס. אז למה בסוף את המדליה מקבל הרוכב ולא - הסוס?

ועוד בנושא סוסים

יושב לו אדם בבית מול המסך. צופה במרוצי סוסים. לפתע חש מכה קלה על ראשו. מסתובב. אשתו מאחוריו. "מה הפתק הזה?" **מרי לו - 1515500**: אהה... "זאת הסוסה שאני מהמר עליה". נרגעת האישה ומתנצלת. כעבור רבע שעה - צלצל טלפון ולאחריו... מכה חזקה על ראשו עם המוסף של העיתון. **"מה עכשיו מה??** האישה: **"הסוסה התקשרה"**

תחרות ג'ודו:

שני חסונים חובטים ומפילים זה את זה, לכל נפילה נותנים שם משונה. הישראלי נלחם מפיל, אינו בורח, אז למה תמיד השני מנצח?

עבודה בעיניים

קראתי שלחברת החשמל, החברה היחידה בארץ שמוכרת חשמל, יש מנהל שיווק. אם לא מרוצים מהחברה, ניתן לעבור לסוללות? אחלה ג'וב.

סיקס ואייר אפילסו

פוטין היה בישראל:
יש נשק?

נשיא מצרים סיסי:

נשמור על היחסים הקודמים. נמשיך כרגיל בהזרמה שוטפת של פליטים, סמים ואמל"ח.

נשיא מצרים הוזמן לאובמה

"נעים מאוד מיסטר פרזידנט". "עזוב, אתה יכול לקרוא לי חוסיין"

המצרים חוששים:

עם כל האלימות הזאת בנתניה, הישראלים עוד עלולים לבטל את הסכם השלום.

המצרים משתפים פעולה:

כבר בימים הקרובים יישלחו קלטות של הנשיא החדש ליצפאן.

טקס קבלת התעודות:

שריפת ענק בגלל ילדים שהציתו התעודות שלהם.

מכונית B.M.W לשרים

הציבור דווקא תומך: הגיע הזמן שהם ישפיעו לפחות כמו ראשי הפשע המאורגן.

מעטפות

מכל הסיפורים, נותרו לבסוף רק מעטפות הכסף לעורכי הדין.

גיבושון לספורטאים שלנו

עברו בין השאר סדנה מיוחדת בנושא: "למה הפסדנו?". התירוצים: חוסר תקציב, (תמיד תופס) היו משוכות על המסלול, המים היו קרים, הרף היה גבוה מדי, הקורה הייתה צרה. ועוד...

קפיצות סוס

סוס נושא על גבו רוכב, קופץ מעל משוכות. עובר גדרות, שיחים וגם בריכות.

מי ומה באשדות

שמעבר לפינה והעובדה שמחליפים בימים אלה חלק מעמודי התאורה מהטיפוס הישן שהתבלו בגיל צעיר יחסית (בושניק אמר פעם שני דברים שראוי לזכור- א) שאין ייתכנות ליצור חשמל מתוצרת השמש בגלל היותנו בנחיתות טופוגרפית. ב) שעמוד התאורה הסטנדרטי שלנו הוא אב הטיפוס לדורות הבאים). הכוונה בעיקר לאזור בתי הילדים ממערב למזרח שבמרכזו 'שושנת הרוחות' המפורסמת של אורי פלג ואברמיק חזן ועד הספריה; בקטע זה שורר חושך שמזכיר האפלה, אבל לא רק שם. לחסוך בחשמל ציבורי, כמו כל משאב בעל פוטנציאל בזבוז, הוא צו השעה ואין עוררין, אבל להחשיך 'בכוונת מכוון' (ואני רוצה להאמין שאין כוונה כזו) אזורים פחות הומי-אדם בשעות הערב, הוא כבר מסר שמעורר, לפחות אצלי, דאגה עמוקה.

הליכה ברטוב - העובדה שהגשם בושש להגיע עד לימים האחרונים, הביא לכך שגידולי הסתיו הנושקים לבית (שום, בצל) מקבלים כמעט מדי יום מנה גדושה של מים שמרטיבים לא רק את השדה, אלא גם את הדרכים הסמוכות לו, ולעיתים יוצרים שלוליות של ממש. אנשים כמוני, שאוהבים לצעוד בשעות אחר הצהרים והערב, כדי ליהנות מיפי השקיעה, על רקע נפתולי הירמון, נאלצים לא פעם לעבור חוייה רטובה על מנת לחצות את הקטע המושקה, או לחלופין- לעשות את כל הדרך חזרה. האם ניתן לווסת את הממטירים כך שלא ירטיבו את הדרכים, או שמא מדובר ביגזירת גורלי שעלינו ללמוד לחיות איתה לצד הבצל והשום??

אופנת גידול זקנים כבר איננה אפיזודה חולפת במקומותינו. כמעט כל צעיר שמשחרר מצה"ל, חלקם אף בטרם גיוסם, נותנים דרור לשער הפנים לצמות כאוות נפשו. לאחרונה מדובר בתופעה של ממש שמאפיינת צעירים חילונים מגיל עשרים

המשך בעמוד הבא

קיבוץ כמו פעם - רבים מחברי אשדות מגדלים בגינתם עצי פרי ונהנים מהתנובה השופעת. בהם **אורי וליאורה ניב**, שלפריים יצא מוניטין שובר מוסכמות. לפני כשבוע הניח אורי במפתן ביתי, שקית גדושה ובה קלמנטינות מזן 'מיכלי' טעימות להפליא, וכך עשה גם לשכנים ומכרים נוספים. טוב לדעת שבמובנים מסוימים נשארנו אותו קיבוץ כמו פעם.

העיסוק בספורט כדרך חיים, הפך זה מכבר למקובל ונפוץ בכל הגילאים. קחו למשל את **אתיקה שיפר** שצועדת כמעט מדי יום מאשדות לנהריים וחזרה, את **ברוריה שרון** שמהלכת בשדות ורואה כל פיסת ניילון שלא במקומה, את הצמד המתמיד **דוד נחמד וזיו אופיר** ויש עוד רבים כמותן וכמותם, שחורכים את המרחבים בזיעתם; או את חברת הרצים המפוארת שכוללת את **ישי יחיאלי** (חמישים פלוס), **דונית אלטר**, **סער עידו**, **יותם בארי**, שלא לדבר על ספורטאי אקסטרים כמו **אבי מקמל** (54) שמשתתף קבוע בתחרויות 'איש ברזל' ומקריב לכך שעות וימים ודולי אשתו שרצה בעקבותיו, וכמובן **מיקה שיפר** שמתמידה בכל מזג אוויר, ועוד רבים וטובים שנעים בקצב מסחרר של בני עשרים; את המדווישים המתמידים **עודד גפני**, **דודו אלטר**, **יוסי בן פורת**, **אסנת איתן**, **אלון אורבך** ו**יואב שרון**, הוותיק שבחבורה; ועד לאחרונה גם **משה אריאלי ז"ל**, שהלך מאיתנו בשיא כוחו, ויש וודאי נוספים; ולא נשכח את אלה (ובראשם **איסי הוותיקה**) הפוקדים את חדר הכושר ואת הברכה הנפלאה של 'בית אילי' (יש המונים) ועוד רבים שעוסקים בהתמדה בענפי ספורט שונים ולעיתים משונים, אבל מה זה חשוב. וסליחה מראש עם כל אותם ששמותיהם לא הוזכרו כאן כי באמת קשה לעקוב אחר הספורטאים הרבים שבתוכנו.

אור וחושך - נדמה לי שפעם כתבתי על זה שאשדות 'באופן כללי' הוא קיבוץ חשוך ואני רוצה לחזור ולומר זאת שוב, למרות שייתכן שאקים נגדי כמה שסבורים אחרת. אני אומר את הדברים דווקא על רקע חנוכה

מי ומה - המשך

מזכיר לי את המיליונר החדש מהגליל (ומחולון) עמית גל, בהתלהבותו חוצת הגבולות. השבוע נפל דבר בעמק הירדן כאשר הקבוצה הבכירה המשחקת בליגה אי (עם הלל ינאי וניב אדם) ניצחה לראשונה בתולדותיה את נצרת במגרשה הביתי של האחרונה, שנחשב למעוזה הבלתי מעורער. אז אם הנאחס הזה כבר מאחורינו, נראה שכל הדרכים מובילות אל הליגה הארצית.

המתיחות הנמשכת באזור מפגש הגבולות סוריה, ירדן ישראל, מביאה נהגים תמימים להקלע שלא באשמתם למצבים לא נעימים. בשבוע שעבר עשה דודו איתן את דרכו בשעת אחר צהריים רגועה מדרום רמה"ג לעבר צמח. במהלך הירידות מהרמה בואכה חמת גדר, זוה הטלויזיה שהיתה מונחת על הספסל האחורי ודודו נאלץ לעצור לרגע את הרכב על מנת להחזירה למקום. העצירה הבלתי צפויה זוהתה, ובעקבותיה נשלח רכב צבאי שהחל לדלוק במהירות עצומה אחר המבריה הפוטנציאלי. מעט לפני הכיכר של צמח הדביק הרכב הצבאי את דודו ושני חיילים חמושים פקדו עליו להשאר ברכב ולא לזוז ממנו. לאחר תחקיר קצר, הבינו החיילים שנפלה כאן טעות, אך דודו נאלץ להמתין במקום עד בואה של משטרת ישראל כדי שתשחררו.

אורי אפרת קב"ט המועצה, אומר שלאחרונה ישנה רגישות מאד גבוהה של הצבא הירדני לתנועת רכבים ישראלים והולכי רגל באזור גדר המערכת, ובמקרים של חשד מצידם, הם מדווחים לצה"ל, שמבצע מרדף אחר 'החשודים', כפי שקרה במקרה של דודו איתן, שאגב אינו היחיד. לפני כשבוע חזר בחור צעיר מאשדות מאוחד מראיון עבודה בחמת גדר, כשהוא צועד ברגל בסמוך לגדר המערכת. תוך זמן קצר הוקפץ אליו סיור של צה"ל, שהזעיק את משטרת ישראל, שביקשה לפתוח לבחור תיק פלילי בגין הסגת גבול, ורק אחרי התערבות הרבש"ץ הסכימה לשחררו ללא תיק.

סוף בעמוד הבא

ואחת ועד גילאי שלושים פלוס. על מה הדבר מעיד? זה כבר נושא למחקר סוציולוגי. על כל פנים - אם בעבר הכינוי 'אבו זקן' (במלעיל) דבק באותם בודדים שנמנעו מלהתגלח, הרי שהיום היוצא מן הכלל הוא צעיר חילוני שמעביר תער על זקנו. את תגובתה של חברת 'גילטי' לא הצלחנו להשיג עד סגירת הגיליון...

אני מאד אוהב לקרוא באינטרנט את תובנותיו של פנסינר חביב בשם יצחקי גל (אפיקים) ואביא לכם אחת שמאד מצאה חן בעיניי: "היה היה פעם בצמח שבעמק הירדן, במקום בו אתם שותים היום קפה וקוראים לו "מול" (מן התחכמות שבין אנגלית לעברית), מוסך גדול מאד, שניהלו אותו אנשים ממוצא מזרח אירופי ובעלי השקפת עולם סוציאליסטית. כשהייתי בא לתקן את הגיפ, שלחה אותי הפקידה אל המנהל, שהיה מתרוצץ במוסך, ואני אחריו כמו כלב, בערך חצי שעה מנסה למשוך את תשומת ליבו. במקום נורמלי היו אומרים 'מצטערים, תבוא עוד שעה', או 'תבוא מחר' או משהו אחר, אבל כאן הייתי צריך לרוץ אחרי המנהל [או המכונאי הראשי]. לימים הרסו את המוסך הזה ובנו קניון וכולם קונים ושותים קפה ושמהים ועלזים. באופן סמלי [ראיתי במו עיני] גרסו את הבטון לחצץ [ככתוב בתנך...]. היום המוסך נמצא באפיקים ומנהלים אותו אנשים ממזרח אחר וללא סוציאליזם, אבל עם חיוך..."

בזכותו של רז גל הפכתי להיות אוהד של הפועל עמק הירדן. קודם לכן לא ידעתי על קיומה; כלומר ידעתי שישנה אגודה כזו שמשחקת בבית בנדל פעם בשבועיים, אבל לא מעבר לכך. רז, שהוא עוזרו של מאמן הקבוצה גדי קוויק, מבין לא רק בכדורסל אלא גם בתקשורת, ולכן מקפיד לדווח באינטרנט על משחקי הקבוצות השונות אותן הוא מאמן ו/או מנהל. הוא קורא לאוהדים לבוא ולעודד, טופח לשחקניה הצעירים ומעודדם ברגעי משבר. רז הוא נשמת הכדורסל של עמק הירדן, שקצת

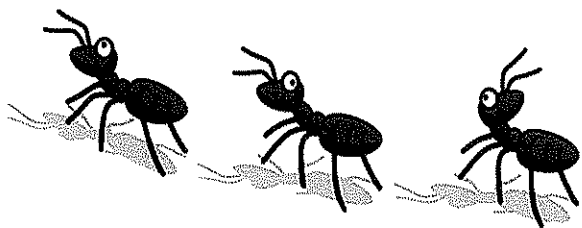
מי ומה - המשך

החרגול והנמלה / זין זה לה-פונטיין

כל הקיץ שוררה
בת חרגול,
ונותרה בחוסר-כל
לעת קרה,
אף לא קורטוב
תולע או זבוב.
הלכה לצעוק רעב
אל הנמלה שכנתה,
וביקשה להחיותה,
גרגרים הלוות לה קב
עד התחדש עונה שנית.

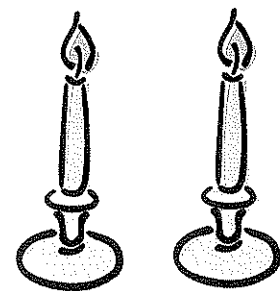
'אשלים הכלי, תצהיר,
דברת חיה, לפני קציר,
'קרן עם ריבית!
הנמלה במלווים אינה:
לא זה חסרונה.
'מה עשית בימות החום?
אל הלוח אמרה.
'אמצע נא חן, בליל, ביום,
לכל עובר אשוררה!
'שוררת! ישמח לבי מאד.
יפה! עכשיו צאי לרקוד!

תרגום: יונתן רטוש

אורי מדגיש שתנועת אזרחים בסמוך לגדר המערכת נצפייית על ידי הצבא הירדני באופן שוטף, וברגע שזה מזהה תנועה חשודה, הוא מדווח לגורמי צה"ל, שפועלים במיידית לאיתור החשודים והבאתם לדין. לאחרונה, מוסיף אפרת, ישנה רגישות מיוחדת בצד הירדני, בעיקר לנושא הברחות, ומכאן הפעילות המוגברת שמבצע צה"ל. לאור זאת, הוא מוסיף, אנחנו פונים ומבקשים באופן חד משמעי שלא לנוע בסמוך לגבול, וליידע בכך גם מבקרים תמימים, לבל יהיו מופתעים. אורי מציין שפנינו לא פעם לצבא בבקשה לשלט את דרכי הגישה לכביש המערכת על מנת להזהיר אזרחים שלא לנוע בו, אך עד כה זה לא נעשה.

עבת fe פופ!

עלון 1488

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער ואיור – אירית גל
צילום עלון – אתי רון